44STE JAARGANG No. 136 — DONDERDAG 15 JUNI 1967

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: J. C. Maas • Uitgeverdrukker: N. V. Paulus Drukkerij, Willemstad • Kantoor: Consciëntiesteeg 27 - 29 • Telefoon alle afdelingen: 24360 (drie lijnen)

Haitianen ontvluchten bewind van Duvalier

SANTO DOMINGO. — Zesenzestig tegenstanders van de Haïtiaanse sterke man, president François Duvalier, hebben asiel gekregen in de Braziliaanse en Panamese ambassades op Haïti, aldus is uit betrouwbare bron in Santo Domingo vernomen. Dr Duvalier, die zichzelf president voor het leven heeft gemaakt, zou op het punt staan de terugroeping te eisen van de ambassadeurs van de twee landen.

Samenzwering tegen Papa Doc onderdrukt

In Nassau, de hoofdstad van de Bahama-eilanden, maken functionarissen zich ongerust over een golf van illegale immigratie uit Haïti. Honderden Haïtianen hebben gepoogd in het geheim te landen op verlaten stranden en anderen zijn openlijk de haven van Nassau binnengevaren. Maar niettemin zijn allen weer het land uitgezet.

De kapitein van een Bahamese boot, die onlangs ongeveer vijfhonderd Haïtianen naar huis teruggebracht, heeft gezegd dat hij een duizendtal Haïtianen in lompen heeft zien wachten in een haven in Haïti op schepen die naar Bahama varen. Velen van de Haïtianen die in het geheim naar de Bahama's zijn gegaan, zijn door de politie gearresteerd.

Volgens berichten uit Port-au-Prince, die door het Zuidslivische persbureau Tanjoeg worden aangehaald, heeft Duvalier vijf van de acht leden van zijn kabinet afgezet en acht hoge officieren ontslagen, onder wie het hoofd van de geheime politie. Deze maatregelen zouden verband houden met de ontdekking van een samenzwering tegen Duvalier. Het komplot tegen Duvalier werd ontdekt nadat tijdbommen in het presidentiële paleis waren ontploft, twee uur voor de uitvoering van een plan om Duvalier uit de weg te ruimen. Tijdens een korte schermutseling zou de geheime politie meer dan zeventig mensen gedood of gewond hebben.

De schoonzoon van Duvalier, luitenant-kolonel Max Dominique, is zondag met zijn vrouw uit Haiti vertrokken met bestemming Puerto Rico.

Malverseren

HET HOGE WOORD is eruit: „Na onderzoek is komen vast te staan, dat er op Aruba inderdaad enige onregelmatigheden zijn gepleegd met volmachten, met name is overtreding van artikel 230 van het Wetboek van Strafrecht (het artikel over valsheid in geschrifte. Red.) geconstateerd. Niet is echter komen vast te staan, door wie is gemalverseerd. Het Openbaar Ministerie zal dan ook — wegens gebrek aan bewijs — geen strafvervolging kunnen instellen".

Dit zegt de minister van justitie in een nota aan de Staten van de Nederlandse Antillen met betrekking tot de landsbegroting voor 1967 over de volmachtenaffaire van vorig jaar. Over Curacao rept hij met geen woord.

Het malverserende deel van de Arubaanse bevolking kan dus opgelucht ademhalen en voor zover het in afwachting van het lopende onderzoek verzuimd mocht hebben bij de dit jaar gehouden eilandsraadsverkiezingen te malverseren, kan het vast oefenen voor de statenverkiezingen van 1970 en de eilandsraadsverkiezingen van 1971.

Het malverserende deel van het Curacaose volk staat er iets minder gunstig voor. Even heeft het er naar uitgezien, dat hier wel een strafvervolging zou komen, maar een behulpzame ambtenaar sprong wat onvoorzichtig met de bewijsstukken om, zodat ook hier het Openbaar Ministerie achter het net viste. Maar als er een volgende keer een andere ambtenaar op die plaats zit, kun je natuurlijk nooit weten....

De justitiële dienst verdient er in ieder geval waardering voor dat hij kans heeft gezien binnen een jaar de onvervolgbaarheid vast te stellen. Met ingewikkelde zaken — zoals die van de Nederlandse vakbondsleider Alders bijvoorbeeld — kan dat veel langer duren.

In het koper

WEET U dat het vandaag eigenlijk een feestdag is waarbij oranjebitter, Surinaamse rum en Curaçao likeur behoren? Vermoedelijk niet, want officieel is er geen enkele ruchtbaarheid aan gegeven en niet iedereen zal de datum lang geleden reeds in zijn agenda hebben gezet. Wij willen u er toch even aan herinneren: vandaag vieren Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen hun koperen bruiloft, het twaalf en een halfjarig bestaan van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. We vieren de ondertekening van het document telkenjare op de vijftiende december en hebben er dus geen behoefte aan dat vandaag nog eens extra te doen. Dit zal dan ook wel de reden zijn waarom de autoriteiten er volkomen stilzwijgend aan zijn voorbijgegaan. In elk geval: proficiat; op naar onze zilveren bruiloft.

VANDAAG op pagina zes het derde deel van Fred Sparks' reportage over het Rusland van Svetlana Stalin.

Godett en Hoek: geen commentaar

Nita: grote overwinning behaald

WILLEMSTAD — Vanmorgen is onder de havenarbeiders een pamflet verspreid, dat ondertekend is door A. P. Nita, secretaris-generaal van de Algemene Haven Unie". Het pamflet is gedagtekend 15 juni. Hierin deelt de heer Nita mee, „Vandaag heb ik een grote slag gewonnen en een grote oorlog. De rechter heeft verklaard, dat ik secretaris-generaal ben van de AHU". De voorzitter van de AHU, W. (Papa) Godett en de penningmeester Dimas Hoek deelden aan de Amigoe mee geen commentaar te kunnen geven op het vonnis, waarover de heer Nita in zijn pamflet spreekt.

In zijn pamflet geeft de heer Nita een uiteenzetting over de moeilijkheden in het bestuur van de AHU. Hij doet dit naar aanleiding van het vonnis in kort geding waarover elders in deze editie melding wordt gemaakt. De heer Nita „verklaart" plechtig" in dit pamflet, „dat hij de secretaris van alle havenarbeiders is". Hij maakt er ook melding van dat hij voor alle havenarbeiders klaar staat om advies te geven als zij dit wensen. Verder deelt de heer Nita mee, dat „het systeem van werken bij de KNSM onmiddellijk veranderd zal worden en dat zowel de werknemers in de loodsen als aan boord van de schepen recht zal geschieden".

Desgevraagd antwoordden de heren Godett en Hoek, dat zij niets konden meedelen over wat er nu gaat gebeuren nadat het vonnis in kort geding is gewezen, waarbij het ontslag aan de heer Nita ongeldig werd verklaard. Zij wilden dit niet doen omdat zij zich stipt wilden houden aan de bepalingen in het vonnis.

Kosygin naar New York

MOSKOU — Premier Kosygin van de Sowjet-Unie zal naar New York reizen ter bijwoning van de bijzondere zitting van de algemene vergadering van de Ver. Naties over het Midden Oosten. Dit is uit zeer betrouwbare bron vernomen.

● *Met zijn toneelassistent Martijn Hagoort is vanmorgen met de Prins der Nederlanden op Curacao aangekomen de bekende acteur-regisseur Henk van Ulsen, die hier onder andere de opvoering zal leiden van het toneelstuk Midzomernachtsdroom in een papiamentse vertaling. Foto (vlnr) de heer Hagroot, mevrouw Aukje Broersma en Henk van Ulsen.*

CAO-OVERLEG MET LAGO HERVAT

IOWUA: PWFC brak zijn woord

PWFC: Maduro is zelf fout geweest

ORANJESTAD. — In de Continentalroom van het Coral Strand Hotel op Aruba werd vanmorgen het cao-overleg hervat tussen de vertegenwoordigers van de Lago-directie en de IOWUA. De huidige cao loopt op 30 juni 1967 af. Het overleg werd onlangs opgeschort om Lago in de gelegenheid te stellen de IOWUA-voorstellen nader te bestuderen. De voorzitter van de Arubaanse vakbond, Wijkie Maduro, toonde zich teleurgesteld over de houding van de P.W.F.C., welke een eerder aangegane overeenkomst niet zou zijn nagekomen. Een woordvoerder van de P.W.F.C. op zijn beurt verklaarde aan de Amigoe, dat de heer Maduro door zijn optreden de overeenkomst had opgezegd. Daaruit had de PWFC zijn conclusies getrokken.

Op de vraag aan IOWUA-voorzitter wit hij dacht van de vlotte besprekingen, die de PWFC met de Shell-directie voerde over een nieuw cao, welke inmiddels werd getekend, bleek dat de heer Maduro daarover niet zo erg te spreken is, omdat de PWFC-vertegenwoordigers zich niet aan de afspraken met de IOWUA hebben gehouden.

Afspraak

De heer Maduro vertelde, dat hij er verbaasd over was, dat de onderhandelingen op Curaçao zo vlug verliepen en dat de nieuwe cao reeds werd getekend, temeer daar tijdens de voorbereidingen voor de onderhandelingen voor een nieuwe cao op Curaçao, besprekingen plaats hadden tussen vertegenwoordigers van de IOWUA en PWFC. Daarbij werd afgesproken om gezamenlijk op te trekken en elkaar op de hoogte te houden. Voorts werd afgesproken elkaar te steunen en indien nodig gezamenlijk druk uit te oefenen op de oliemaatschappijen, om zodoende tot de beste resultaten voor de arbeiders te komen. De PWFC had toegezegd een commissie naar Aruba te zenden, doch daar werd niets meer van gehoord.

De heer Maduro neemt het de PWFC kwalijk, omdat drie jaar geleden door de onderhandeling van de IOWUA, de PWFC destijds van de Shell een jaar van de cao cadeau kreeg. Ook de afspraak voor een cao op kortere termijn werd zonder naderleg niet nagekomen. Zoals bekend sloot PWFC een cao af met een looptijd van bijna drie jaar, terwijl de IOWUA heeft voorgesteld een cao voor één jaar af te sluiten.

„Wij voelen ons door onze vakbondsvrienden op Curaçao in de steek gelaten", aldus de heer Maduro. „Eigenlijk wil ik niet van in de steek laten spreken, want onze oude cao is toch reeds beter als die van de PWFC, maar het is in strijd met de internationale vakbondspolitiek om gemaakte afspraken zonder meer niet na te komen en daardoor elkaar niet te steunen."

Reactie van P.W.F.C.

Een woordvoerder van de PWFC erkende dat er tussen de IOWUA en de Curacaose vakbond een overeenkomst was geweest. Men had echter uit het optreden van de heer Maduro de conclusie getrokken, dat deze overeenkomst door de IOWUA was opgezegd. Een van de punten welke men was overeengekomen, betrof het feit, dat men geen mededelingen zou doen aan de pers over de plannen in verband met de nieuwe cao. „Nog geen vierentwintig uur later", aldus de woordvoerder, „lazen we met koeien van letters in de Amigoe, welke voorstellen de IOWUA had gedaan aan de Lago. Toen dit bericht verscheen, hadden we zelfs onze plannen niet klaar voor de nieuwe cao. We zijn niet van plan ons voor het karretje van de heer Maduro te laten spannen. Hij had zijn mond moeten houden. De IOWUA hield zich niet aan de afspraak. Toen waren wij dat ook niet meer verplicht. Wij waren bereid samen op te trekken, maar de heer Maduro heeft roet in het eten gegooid". Tot zover het commentaar van de PWFC.

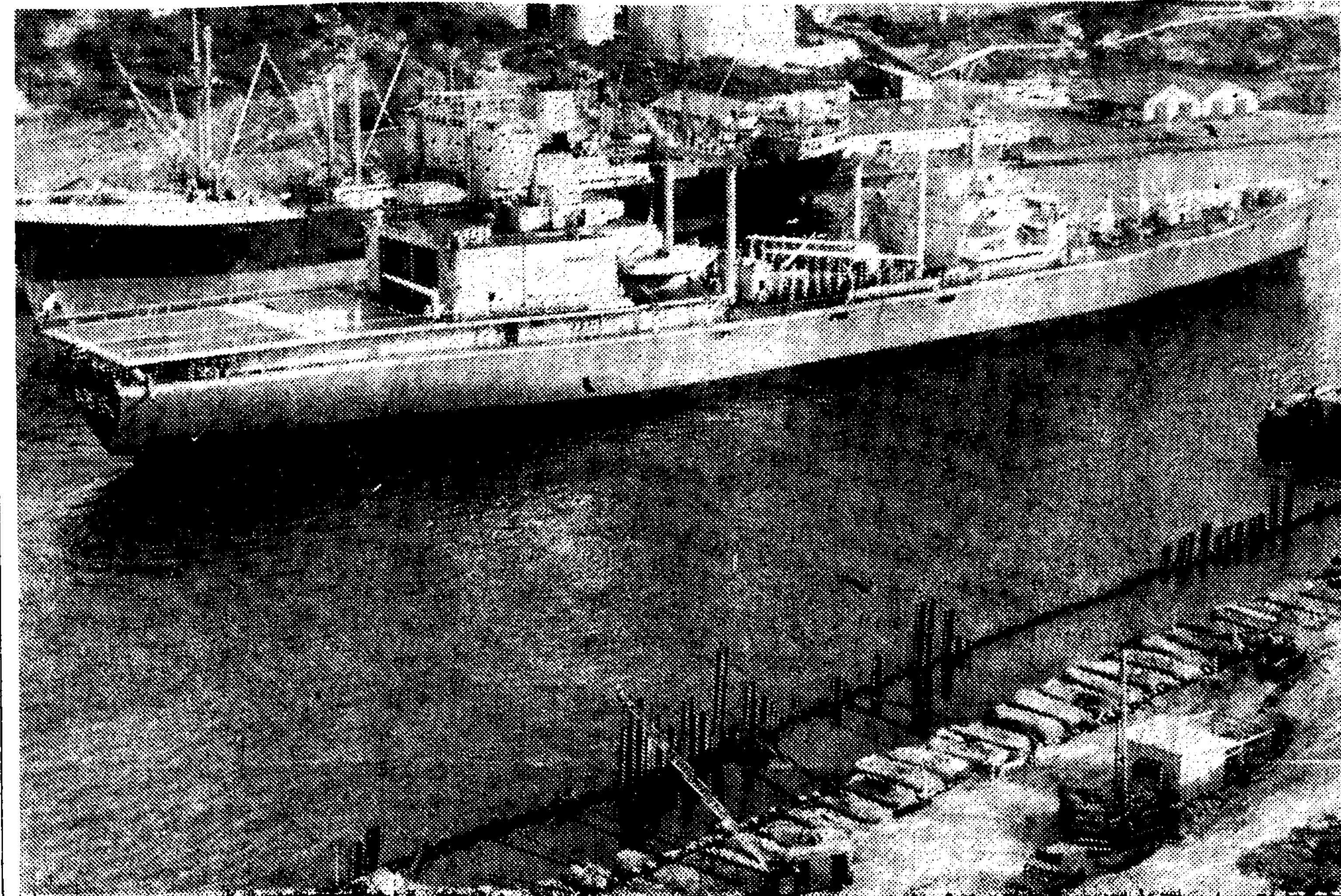
Jordanie vraagt hulp van VN voor refugié's

AMMAN — Jordanië heeft aan de Verenigde Naties gevraagd om voedsel en kleding voor de naar schatting 150.000 vluchtelingen uit het gebied ten westen van de Jordaan. Dat werd woensdag bekendgemaakt door de Jordaanse minister van wederopbouw en ontwikkeling, Ismael Hijazi, die daarbij zei dat zijn regering de VN heeft gezegd dat Israël tijdens de gevechten de Palestijnse inwoners heeft gedwongen hun huizen te verlaten. Naar schatting is een derde van deze vluchtelingen nu voor de tweede maal van huis en haard verdreven, in 1948 moesten zij al wijken voor de nieuwe staat Israël.

Om voor deze vluchtelingen te zorgen heeft de Jordaanse regering bij Wadi Dheilil, 40 km. ten noordoosten van Amman, een kamp geopend. Er worden nog twee kampen gebouwd, zeggen leden van de vluchtelingencommissie. Ieder die zich bij de noodcentra in Jordaanse scholen en moskeën heeft gemeld krijgt zijn deel van de voorraden, maar deze zijn niet voldoende.

Sommige vluchtelingen hebben tegen verslaggevers gezegd dat zij van de Israelische soldaten niets mochten meenemen, hun geld en paspoorten werden in beslag genomen. Behalve van internationale liefdadige organisaties komt ook hulp binnen van naburige Arabische landen in de vorm van kleding en geld.

De UNRWA, de hulporganisatie van de VN, die na de Arabisch-Israelische oorlog van 1948 werd opgericht, schat dat toen 550.000 vluchtelingen uit Israël Jordanië zijn binnengekomen. Aan de westelijke oever woonden toen ongeveer 400.000 mensen. De organisatie heeft 25 kampen in Jordanië, waarvan er 20 ten westen van de Jordaan.

ERG (18)

ARMOEDE OP CURACAO — Vroeger was het een garage. De dokter heeft gezegd, dat ze hier niet mag blijven wonen. Maar wat doe je met zes kinderen en een werkeloze man. En het is er vreselijk heet. Want die grote deur is de enige opening van deze woning. Als je die sluit, is het er onder dat zinken dak gewoon een oven. P. B.

● *Omstreeks acht uur is vanmorgen het Nederlandse bevoorradingschip Poolster de Annabaai binnengelopen en koos ligplaats aan de Admiraal Brion-haven. Het schip staat onder commando van kapitein. ter-zee E. Roest en brengt tot 26 juni een routine-bezoek aan Willemstad. Het schip heeft een bemanning van ongeveer twintig officieren, dertig onderofficieren, 35 korporaals en 130 manschappen.*

Mijnmy en UMUC met elkaar eens

WILLEMSTAD — De directie van Mijnmaatschappij Curacao n.v. en de United Miner's Union of Curacao (UMUC) zijn gisteren tot overeenstemming gekomen over de punten waarover nog verschil van mening bestond. Het ging hierbij ondermeer over een premie voor de werknemers van de onderhoudsploeg, die op zaterdag moeten werken.

Voor de onderhoudsploeg komt er een werkweek van dinsdag tot en met zaterdag. Deze werknemers zullen nu een premie krijgen van 12½ procent voor hun zaterdagwerk. Moeten zij ook op maandag werken, dan krijgen zij de maandag uitbetaald als overwerk: tweehonderd procent.

Daarnaast is men overeengekomen, dat alle werknemers jaarlijks recht hebben op een vakantie van twaalf werkdagen. Omdat men nu een vijfdaagse werkweek heeft betekent dit dat men recht heeft op twee weken vakantie (waarin vallen dan twee zondagen en twee vrije zaterdagen) en nog eens twee dagen. Ook over dit punt was men het aanvankelijk niet eens. Het overleg over deze kwesties UMUC en Mijnmy werd gevoerd in aanwezigheid van de waarnemend landsbemiddelaar, mr P. C. Beetstra. Zoals bekend dreigde er onlangs een staking bij de Mijnmy omdat de UMUC zich niet kon verenigen met de uitleg welke de Mijnmy gaf aan de afgesloten cao. De rust is nu weer volledig weergekeerd bij een van de grootste werkgevers op Curacao.

Hotel bij Vredenberg in aanbouw

WILLEMSTAD. — In augustus zal bij Vredenberg de bouw voltooid zijn van een hotel dat 72 kamers zal bevatten. Het is Hotel Alta Vista, dat geëxploiteerd zal worden door Alta Vista n.v. De investering hiervan bedraagt ongeveer tien ton. Op het ogenblik zijn reeds vijfentwintig kamers geheel klaar.

Het nieuwe hotel, waarvan de bouw al een eind gevorderd is en dat binnen drie maanden hoogstwaarschijnlijk geheel klaar zal zijn, bestaat uit vier gebouwen van twee verdiepingen. Het is gelegen aan de Tritonstraat 15. Vrijdagmiddag zal minister C. D. Kroon een rondgang maken in het in aanbouw zijnde hotel. Het nieuwe hotel zal een zogenaamd low-cost-hotel zijn, waar de kamers 10.50 tot vijftien gulden zullen kosten. Men hoopt op korte termijn met de exploitatie te kunnen beginnen van de reeds gereed gekomen kamers. Het wachten is op de toestemming van de waarnemend gezaghebber. Directeur van de n.v. is de heer Daniel Antonio Sprott en onder-directeur de heer Francisco Santana. De heer Sprott is geboren uit Curaçaose ouders in de Dominicaanse Republiek, de heer Santana is van geboorte een Dominicaan, maar woont reeds meer dan twintig jaar op Curaçao.

REL OM „CORSOW" Critici oneens met keuze

ARNHEM (ANP) — Vijftien filmjournalisten hebben gisteravond vanuit Arnhem waar de filmweek Arnhem gehouden wordt, een telegram verzonden aan de minister van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk naar aanleiding van de toekenning van de staatsprijs filmkunst 1967.

„Ondergetekenden, Nederlandse filmjournalisten aanwezig op de filmweek Arnhem, hebben met verwondering kennis genomen van uw besluit de staatsprijs filmkunst 1967 toe te kennen aan de film „Corsow". Zij achten het onbegrijpelijk dat deze film, die zo weinig representatief is voor wat op dit tijdstip mede door het stimulerende werk van uw ministerie in de Nederlandse korte film leeft, als de beste uit twee jaar produktie kon worden uitverkoren. Zij vrezen dat deze bekroning niet alleen het prestige van de staatsprijs filmkunst schaadt, maar ook het vertrouwen van de filmers in het klimaat van de Nederlandse film zal ondermijnen".

Het telegram was ondertekend door de heren J. A. Blokker, A. de Leeuw, H. Saaltink, Constant Wallagh, E. Waller, Kees de Bruyn, Peter van Bueren, Otto Melo, G. B. Doolaard, Ab van Ieperen, B. J. Bertina, B. Hulsing, J. A. Fraenkel, Rein Bloem en H. ten Berge.

● *VOGELTJE*

Scenarioschrijver Boeli van Leeuwen toonde zich niet geschokt door het telegram. Hij had het wel verwacht. Boeli: „Ze hadden het vogeltje natuurlijk al geplukt voor hun eigen vriendjes".

Boeli: „Kijk, met prijzen is het zo, dat de ene hand de andere kietelt. In ieder geval gaan nu veel meer mensen de film zien. Ik hoop dat er een flinke rel van komt". Hij zei, dat hij zich kon voorstellen dat het „rot" was voor de „kliekjes" in Nederland: „Er komen even een paar jongens uit de West de prijzen weghalen. Dat nemen ze niet. In Nederland is de infighting in de kliekjes erg moeilijk".

● *ONSPORTIEF*

Hij zei, dat het telegram van de vijftien filmcritici weer eens bewijst, dat men zich niets moet aantrekken van succes of kritiek. Boeli: „Weet je wat onvergeeflijk is? Succes. Als je in de goot zit, dan komen allerlei kerels op je af met krokodillentranen. Maar bij succes.... Afijn, zo is het leven, je moet gewoon doordouwen". Hij zei het gedrag van de vijftien critici onsportief te vinden „om zo te kankeren op een prijs, die door de regering ter beschikking is gesteld".

Direct na het bekend worden van het nieuws ontving Van Leeuwen gelukwens-telegrammen uit Nederland en de Nederlandse Antillen.

● *SMAAK*

Gedeputeerde van onderwijs P. van der Hoeven zei nog geen commentaar te kunnen geven. „Kunst is altijd een kwestie van smaak op een bepaald moment. Ik kan me voorstellen dat de een iets mooi en de ander datzelfde lelijk vindt. Dat die critici gezegd hebben, dat „Corsow" het prestige van de staatsprijs schaadt? Misschien verhoogt de film het prestige wel", aldus de heer Van der Hoeven.

De gedeputeerde: „Het is een klein kunstwereldje in Nederland, aaneen geklonterd. Ik ben er niet van overtuigd, dat die vijftien de wijsheid in pacht hebben. Wij hebben „Corsow" vertoond voor een Amerikaanse groep, die volgens ons tot oordelen bevoegd was. De hele groep was enthousiast. Nee, ik ben van het telegram van de vijftien beslist niet ondersteboven".

De heer Van der Hoeven zei, dat „Corsow" eerst door de selectie-commissie moest voor de filmweek in Arnhem. Later ontving het bestuurscollege een telegram van de commissie met het verzoek de film te laten meedingen naar de prijzen. De heer Van der Hoeven: „Dat was een verrassing voor ons". De film won de staatsprijs voor filmkunst 1967.

CURACAO
Agenda

Botica's - Otrobanda: Coromoto, tel. 23241; **Punda:** Piar, tel. 13040.

Bioscopen: Roxy: 20.30 Balletuitvoering; **West-end:** 19.00 - 21.00 The looters; **Cinelandia:** 19.00 - 21.15 The birds; **Drive-in:** 20.00 Is Paris burning?; **Asiento:** Geen voorstelling.
Cine-truck: Hedenavond te Soto en morgenavond te Terra Corra.

Diversen: Tentoonstelling:
10.00 12.00 - 20.00 22.00 Hans Lie - CCC gebouw, Scharloo.
15.30 - 18.30 Sam Middleton - Pieter Holstein - Galerie de Boog.

Balletuitvoering: 20.30 O.l.v. mevr. Jackie Besier - Roxy-theater.

DONDERDAG

TeleCuracao - 16.30 Secret storm 17.00 Batman; 17.30 Shell progr. 18.00 Woody Woodpecker; 18.30 Shema Israel; 18.45 Nieuws; 19.00 The time tunnel (the day the sky fell in) 20.00 Wild Wild West; 21.00 Nieuws 21.15 Combat; 22.15 FBI.

Emmastad

OS/Telecommunication - Kantoor open: 07.00 - 23.30 tel. 2307; 23.30 07.30 R. E. Hollander tel. 0-44282; B.g.g. tel 9.

Personnel services - M. H. Martes, Jul. van Stolberglaan 12, Rio Canario tel. 0-43479; B.g.g. tel. 9-9.

N.V. CSM-Ships' Agency - Kantoor open: 07.30 - 24.00 tel. 2551/2458.
Alleen voor dringende aangelegenheden - 00.00 - 07.30 tel. 9.
Aviation service - 23.30 - 06.30 E. M. H. Agnes tel. 0-44054.

SCHEEPSBERICHTEN

K.N.S.M. — Ares 14 te Talcahuano, Aristoteles 14 vn Port of Spain nr La Guaira, Attis 14 275 m ozo Nassau nr Savannah, Charis 14 20 m z Pto Rico nr Houston, Daphnis 14 500 m ono Flores nr Matanzas, Jason 16 te Grenada, Kreon 14 vn Port of Spain nr Bridgetown, Marathon 14 te Matanzas, Mercurius 14 540 m wnw Kp Finisterre nr Aruba, Osiris 14 240 m z Nassau nr Cur., Palamedes 15 te Balboa verw.; Pericles 14 te Buenaventura, Prins der Nederlanden 15 te Cur., Sarpedon 14 vn Belize nr Hamburg, Solon 15 te W'stad, Telamon 12 te Pto.Barrios, Themis 15 vn Kingston nr Port Au Prince, Triton 14 330 m nw Flores nr Kingston, Ulysses 14 70 m no Barbados nr Europa.

TANKERS — Acmaea 17 te Cur. verw., Alkmaar 14 1000 m wnw Kaap Verde nr Gibraltar, Ameland 14 vn Akrotiri nr Cur., Cinulia 14 60 m zzw Sombrero eil nr Stanlow, Kylix 14 550 m wzw Cork 17 te Stanlow verw., Viana 14 vn Pto Miranda nr Hamburg, Vitrea 14 55 m zw Plymouth nr Thameshaven.

Beursberichten

NEW YORK — Woensdag was er op de New Yorkse effectenbeurs sprake van een adempauze na zes opeenvolgende dagen van koersstijgingen. Bij het slot gaf de beurs een kleine meerderheid van in de meeste gevallen fractionele koersdalingen te zien. De handel was levendig. Een hogere opening maakte plaats voor een besluiteloze tendentie, maar vervolgens trad er een geleidelijke daling in onder invloed van winstnemingen en andere verkopen. Makelaars zeiden dat voorzichtigheid met het oog op de vergadering van de veiligheidsraad van invloed was op de daling, maar het verwerpen van de resolutie bracht bij het slot een gering herstel teweeg. Luchtvaartaandelen moesten terrein prijsgeven en dit werd toegeschreven aan verkopen van institutionele beleggers in sommige fondsen met het oog op belastingbetalingen. Spoorwegfondsen waren lager gestemd.

AMSTERDAM — Na een lagere opening trokken de koersen van de internationale waarden later aan waardoor Philips vast sloot door buitenlandse en lokale vraag. Unilever en Kon. Olie weinig veranderd. Hoogovens gemakkelijker doch KLM hoger. Cultures iets lager, scheepvaarten verdeeld, staatsfondsen iets luier.

Antilliaans eigen

● SINT ANTONIUS met de strohoed. In deze maand wordt de heilige Antonius bijzonder gevierd. Er bestaat in Godskerk geen heilige wiens verering verder afgeweken is van de rechte weg dan Antonius. Men zegt van hem, dat hij een zwerver was en veel in de wildernis rondliep. Vandaar die mondi-hoed.

Arabieren ontketenen diplomatiek offensief

Moeizame debatten in V.N. verwacht

NEW YORK — De Arabische landen zullen na hun zware nederlaag tegen Israël alles in het werk stellen om althans nog een diplomatiek succes te behalen en er staan weken van Veiligheidsraaddebatten en misschien wel maanden van intensieve onderhandelingen in andere forums voor de deur, zo zeiden VN-afgevaardigden dinsdag. De Arabieren en de achter hen staande landen wensen dat de Israëliërs de bezette gebieden volledig ontruimen, terwijl Israël daar wil blijven tot de diepere oorzaken van het conflict uit de weg zijn geruimd.

Twee dingen die in VN-kringen vooral worden overwogen zijn het zenden van een hoge VN-functionaris naar het gebied voor een onderzoek ter plaatse, hangende de mogelijke aanwijzing van een VN-bemiddelaar en het op gang brengen van het bestandsmechanisme. Ondanks de scherpe tegenstellingen tussen oost en west bij de debatten in de Veiligheidsraad benadrukten afgevaardigden van beiden partijen de onpartijdige rol van luitenant-generaal Odd Bull, de Noorse bevelhebber van de VN-bestandsorganisatie, en zijn ruim 130 medewerkers uit een twaalftal landen. Volgens diplomatieke kringen behoeven er misschien niet eens een debat en een resolutie aan te pas te komen om uitbreiding van deze waarnemersgroep te verkrijgen.

V.N.-buffers

Instelling van VN-buffers wordt door sommigen weer ernstig overwogen. Zou deze kwestie aan de orde komen dan zullen volgens welingelichte kringen veel afgevaardigden er bij Israël op aandringen contingenten aan al zijn grenzen te accepteren. De Israëliërs voelen niet veel voor inmenging van de Ver. Naties, die naar zij zeggen in het verleden herhaaldelijk hebben gefaald. Ze willen liever proberen rechtstreeks met de Arabieren een duurzame regeling uit te werken. De kans daar op lijkt echter zeer gering. Een gezaghebbende Arabische woordvoerder zei in antwoord op een vraag hierover dat geen Arabische leider, zolang de Israëlische troepen op Arabisch gebied blijven, met de Israëliërs zal onderhandelen „al was het onder auspiciën van God zelf".

Telefoonnummers

AMIGOE DI CURAÇAO	
Alle afdelingen tot 17 uur ...	24360
Klachten over bezorging van 19 tot 20 uur	24361
Huisaansluitingen:	
F. M. Soontiëns (directeur)	38219
J. C. Maas (hoofdred.)	24387
O. Chatlein (red.-verslagg.)	24321
A. W. C. J. Horvers (red.-verslagg.)	44426
A. van Dongen (red.-verslagg.)	38219
E. F. Marquez (sportverslaggever) ...	53912
J. J. Henderikse (chef adv. afd.)	36536
A. Jeuken (fotograaf) ...	36972
AMIGOE DI ARUBA	
Kantoor	1233
Huisaansluitingen:	
J. A. van der Schoot (chef de bur. en red.-verslagg.)	2950
A. M. Franken (fotograaf)	1639

Israel zou Jordaanse refugié's uitwijzen

NEW YORK. — Jordanië en Tunesië hebben dinsdag de VN verzocht Israël ervan te weerhouden Jordaniërs uit hun geboortegrond te zetten. De Jordaanse afgevaardigde, dr Muhammad El-Farra, beschuldigde Israël ervan „volgens vastgesteld plan steeds meer Arabieren uit te wijzen, met het doel dezelfde methode te volgen die het in 1948 had toegepast en die tot de oorlog heeft geleid." Bovendien worden duizenden Palestijnse vluchtelingen gedwongen hun kampen te verlaten, zei hij.

De Tunesische afgevaardigde, Mestiri, verzocht een eind te maken aan „de onwaardige Israëlische daden, die een belediging van de menselijke waardigheid vormen, het reeds zo tragische vluchtelingen-probleem nog ernstiger maken en alle vooruitzichten op vrede teniet doen".

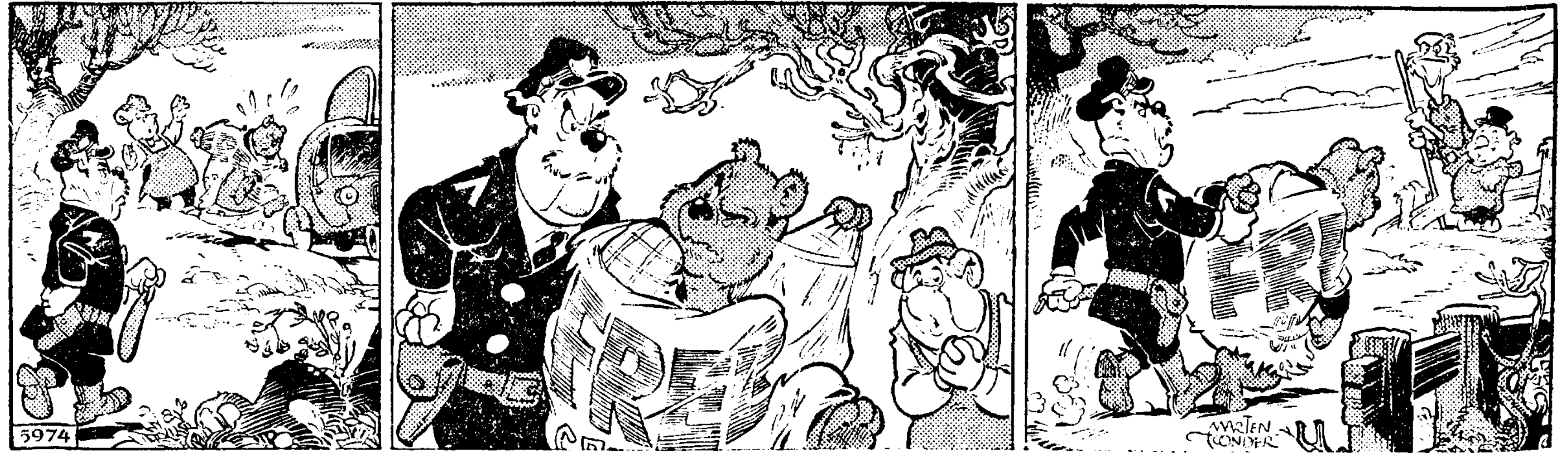
BEURS VAN NEW YORK

Alum Corp	88	Westerban	28 3/4	Philips Petr. ...	63 3/8
Amerade	80	Ford	51	Rep. Steel	43 1/2
Amer. Tel	55 3/4	Gen. Elec.	88 3/4	Reynolds Tob.	37 1/4
Anaconda	47 1/4	Gen. Motors	79	Royal Dutch	37 3/4
Beth. Steel ...	33 3/4	I. B. M.	499 1/4	Sears Roeb	57
Boeing	103	Inter. Nickel ...	97 1/4	Shell Oil	69 3/8
Brit. Am. Oil	34	J. and L.	57 7/8	Sperry Rand ..	35 3/4
Can. Pac.	68 1/2	K. L. M.	104 1/2	Stand Calif. ..	57 1/4
Caterpillar	43 1/8	MacDonald ..	48 5/8	Stand N. J. ...	63 1/8
Chrysler	42 1/2	Monsanto	46 5/8	Texas Instr ...	122 3/8
Columbia Gas.	27	Nat Cash	95 1/4	Twentieth Cent	34 3/4
Cons. Elec.	55 1/8	N. Y. Central	81 3/8	U. S. Steel	44 1/2
Dupont	156 1/4	Olin Math	70	Westingh. Elec	54 3/4
				Dow Jones	880.61

BEURS VAN AMSTERDAM

Ned 1959 4¼ pc	86½	Bergh/Jurgens	211	Thom./Drijver	90.10
Ned 1947 3½ pct	71 7/8	V. Berkels pat.	153¼	Udenhout	—
Ned gem '58/59	85½	Bredero, ver.	394	Ver machinef.	167½
A'dam Rubber	64	Brocades	753	De Vries ijzer	93
H. V. A.	119¼	Calve	655	W.-F'noord-Br	154¾
A. K. U.	50.20	Cur Handelmij	179	Zw'berg-org.	188
Hoogovens	79.50	Excelsior	66	Bil. 2e rubriek	118.50
Philips	93.80	Fokker	364	Ant. Brouwerij	—
Unilever	91.30	Van Gelder	104½	Ant. Verffabr.	98
Kon. Olie	129.20	V. d. Grinten ..	885	Elmar	130
KLM	375	Hagemeijer Co	92.50	Sur. Brouwerij	—
KNSM	89	Heineken	508	Goldmines	116.80
Van Ommeren	160	Indoheem	27	Ned. Ant. 1959	92¾ b
Scheepv.-unie	135	K. N. Papier	150	Ned. Ant. 1960	87 b
BNG '58, 5¼ pct	93¼	Zout/Ketjen ...	587	Ned. Ant. 1962	86 1/2
Interunie	169.70	Muller en Co.	287¼	**ANP Indices**	
Ned fondsen ..	78	Overzeese Gas	100.80	Intern. Conc.	392.6
Robeco	207.80	Rijn-Schelde ..	207	Industrie	314.3
Alg Bank Ned.	231½	Sch. expl. mij	24.80	Scheepv.	107.7
HBU	193	Scholten-Honig	79.90	Banken	170.2
Nationale Ned.	560	Stokvis	87	Handel	155.4
Ngombezi	46 1/4	Van Swaay ...	—	Algemeen	306.8

Tom Poes en de Maanblaffers

5974. — De kruidenier Grootgrut sloeg vol ontzetting de vernietiging van zijn spandoek gade.

„Maar meneer Bommel toch!" riep hij vertwijfeld uit. „Kijk toch wat u doet!"

Doch heer Ollie was door het dolle heen. Door zijn driftbui was het beschilderde linnen los geraakt, en de kille voorjaarswind woei het op een hinderlijke wijze om zijn tors, zodat hij er in verwikkeld raakte.

„Free!" riep hij rood. „Ha! Een vrij land! Grrrr!"

Zijn geroep trok de aandacht van de agent Kloppers, die daar in de buurt de orde bewaarde.

„Zo!" gromde deze. „Een betoging, huh? Ik ken jouw soort! Maar daar zijn we hier helemaal niet van gediend!"

„U komt juist op tijd, agent!" riep de heer Grootgut op de achtergrond. „Houd hem tegen! Hij maakt mijn eigendommen kapot!"

„Ook dat nog!" hernam de ambtenaar grimmig. Hij vatte heer Bommel's vrije hand en bracht die vaardig in de ondergreep.

„Mee naar het bureau!" sprak hij.

Het hielp niet, of de beklagenswaardige heer al roepend tegenspartelde; de geoefende ordebewaarder duwde hem op krachtige wijze voor zich uit door de winterse dreven, in de richting van de stad.

„Zie je dat?" vroeg een boer die het passerende groepje gadesloeg. „Daar heb je een van de lui, die tegenwoordig de boel op stelten zetten."

„Ja", gaf zijn knecht toe. „Het is toch wat te zeggen. Hij heeft letertjes om, ook nog. Free, zie je wel? Het is vast en zeker een anarchist of zo! De knuppel er over, zeg ik altijd maar!"

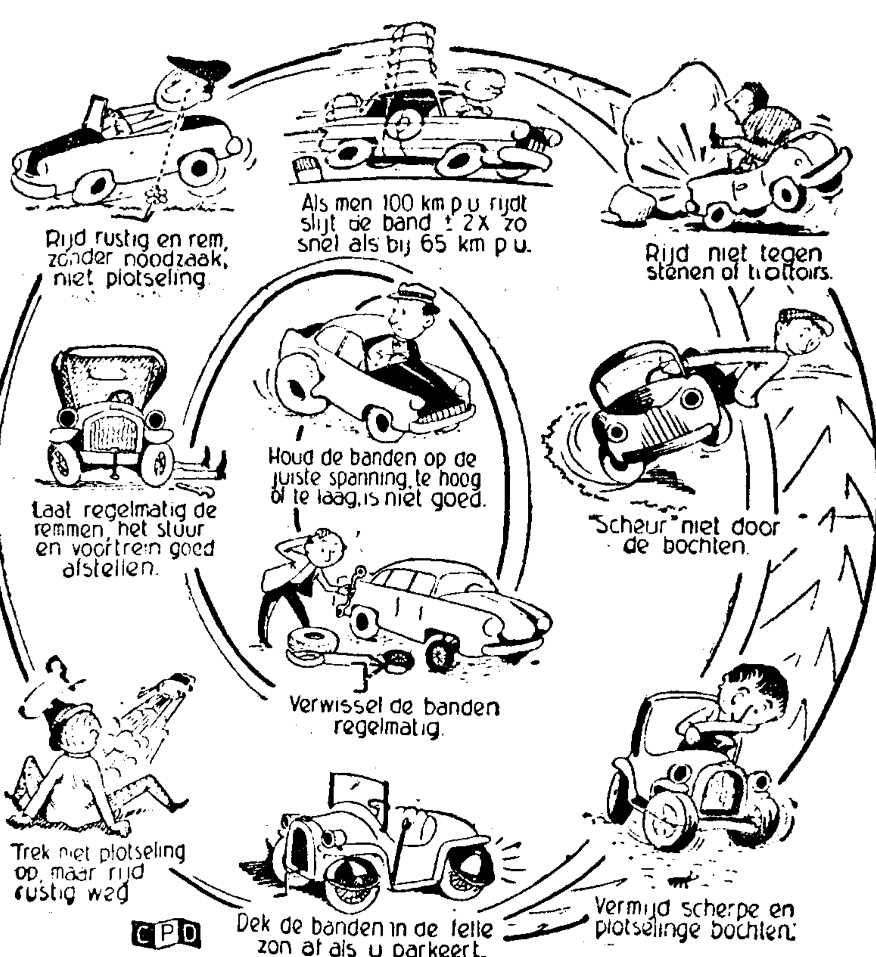
DE ZOON VAN DE BERENJAGER

door

KARL MAY

66—7. — Hierop hoorde men luid gejubel en spoedig vlamde een helder vuur op. Enige ruiters kwamen aanrennen en vol vreugde werd het opperhoofd ingehaald. Hoewel allen graag wilden weten wat er was gebeurd, stelden zij geen vragen. Ook toonden zij zich in het geheel niet verwonderd, dat er blanken en een neger kwamen. De oudste der Shoshonen, die zolang met de leiding was belast, sprak het opperhoofd aan. „Oithka-petay is een tovenaar. Hij ziet kans onzichtbaar uit zijn tent te verdwijnen." De eerlijkheid gebood Dappere Buffel luidop te verklaren hoe alles in het werk was gegaan. Hij stelde nu Winnetou en Old Shatterhand aan zijn krijgers voor. „Oef Oef!" klonk het van alle kanten. De Shoshonen konden hun ogen niet van het tweetal afhouden. „Deze bleekgezichten zijn met ons meegekomen om met ons de calumet der vrede te roken. Maar ook de gevangen bleekgezichten zijn die er waardig. Bevrijd hen vlug en breng hen hierheen. Mijn rode broeders zullen binnenkort veel scalpen der Ogallalla verzamelen! Wij zullen echter eerst de Grote Geest raadplegen over deze krijgstocht." Het opperhoofd ging zitten en daar verschenen Jemmy en Hobble-Frank die stomverbaasd rondkeken.

Noord-Amerika en Europa bezitten verreweg het grootste aandeel van de personenauto's in de wereld. Niettemin is de personenauto ook in de andere werelddelen geducht in de opmars. Zo zag bijvoorbeeld Azië het aantal personenauto's in de afgelopen tien jaar verviervoudigd. Ondanks de snelle ontwikkeling in de andere werelddelen blijven Noord-Amerika en Europa de eerste tientallen jaren de „autocontinenten". Zij bezitten ongeveer acht maal meer personenauto's dan alle andere werelddelen tezamen. De vijf grootste autoproducerende landen zijn thans: Verenigde Staten, West-Duitsland, Japan, Engeland en Frankrijk. Totaal produceren deze landen jaarlijks ongeveer twintig miljoen auto's.

Communistische landen breken band met Israël

Joodse staat schuldig aan agressie bevonden

BOEDAPEST — Polen, Hongarije en Zuid-Slavië hebben hun diplomatieke betrekkingen met Israël verbroken, nadat de Sovjet-Unie, Bulgarije en Tsjecho-Slowakije hen daarin waren voorgegaan. Deze communistische landen breken met Israël omdat zij dit land schuldig achten aan agressie.

Polen heeft sinds de stichting van de staat Israël onafgebroken diplomatieke betrekkingen met Tel Aviv onderhouden, ook tijdens de Suezcrisis van 1956. In 1966 bracht de Israëlische minister van buitenlandse zaken, Abba Eban, een onofficieel bezoek aan Warschau, waar hij een gesprek had met zijn Poolse ambtgenoot Rapacki. Kort daarvoor had Israël de Oder-Neisse-linie als Pools-Duitse grens erkend. In Polen wonen nu ongeveer 25.000 joden, van wie de meesten familieleden of vrienden in Israël hebben. Ook de Israëlische ambassadeur in Warchau, Dov Sattath, is uit Polen afkomstig. Aan hem werd de officiële nota overhandigd waarin Polen Israël beschuldigt van agressie tegen Egypte en Syrië. De nota zegt dat Israël de bezette gebiedsdelen van Egypte, Syrië en Jordanië wil annexeren. „Israël blijft een politiek voeren die gevaarlijk is voor de vrede, en voor de onafhankelijkheid en integriteit van de Arabische landen". Deze politiek zet op de lange duur de bestaansbasis van Israël op het spel. De Poolse regering wil de diplomatieke betrekkingen hervatten wanneer Israël zich uit de bezette gebieden terugtrekt en zijn agressieve politiek beëindigt, aldus de nota.

Het verbreken van de betrekkingen van Hongarije werd mondeling aan de Israëlische zaakgelastigde in Boedapest meegedeeld. De Israëlische regering heeft geen rekening gehouden met de waarschuwing die de Hongaarse regering aan Israël heeft gericht, zo werd gezegd.

Troepen terugtrekken

Als lid van de VN heeft Israël géén rekening gehouden met het handvest, dat zegt dat geschillen door onderhandelingen moeten worden geregeld, zei de Hongaarse vice-minister van buitenlandse zaken Istvan Beck tegen de Israëlische zaakgelastigde, David Gilade. Ondanks de resoluties van de Veiligheidsraad heeft Israël de aanvallen voortgezet zelfs na het bestand, en ondanks de verzekeringen van de Israëlische leiders dat het land niet op verovering uit was „wil Israël trachten de bezette gebieden te annexeren". Hongarije zal de betrekkingen herstellen wanneer Israël zijn troepen uit de bezette streken terugtrekt.

De Izvestia in Moskou dreigde dat de Sovjet-Unie met „andere vredelievende landen sancties tegen Israël zal nemen, alle gevolgen vandien zullen nemen wanneer Israël niet tot rede komt en niet ophoudt de besluiten van de Veiligheidsraad grof te schenden en zijn troepen niet op hun uitgangsposities terugtrekt".

FEUILLETON

Mijn naam is Michael Sibley

Door
JOHN BINGHAM

56)

„Een soort winkel met sportartikelen in de hoofdstraat. Je kon er vistuig kopen, voetangels en klemmen en dat soort dingen meer. Ik was eigenlijk nog maar een jongen. U hoeft me niet te vertellen dat het dwaas klinkt, want dat weet ik zelf wel."

„Ik was helemaal niet van plan daar een opmerking over te maken, meneer. Maar wist niemand dat u het ding had, zelfs juffrouw Marsden niet?"

„Of juffrouw Cynthia Harrison?" voegde de brigadier er aan toe. Misschien hoopten ze dat de onthulling dat ze van haar bestaan afwisten, mij de stuipen op het lijf zou jagen.

„Zelfs juffrouw Marsden of juffrouw Harrison niet", zei ik doodkalm. Secondenlang zei geen van beiden iets.

Eindelijk zei de inspecteur: „Goed, we zullen het daarbij laten. Waar is hij nu, die boksbeugel?"

„Ik heb hem eergisteravond in een afvalbak gegooid."

„Waarom gooide u hem weg na al die jaren?" vroeg de brigadier.

„Omdat ik mij er plotseling van bewust werd welke gevolgtrekkingen er uit gemaakt konden worden. Wat zou iedereen er van denken? Of eigenlijk: wat zouden **jullie** denken van iemand die een dergelijk voorwerp in zijn bezit heeft en verwikkeld raakt in zoiets als de moord op Prosset? Ik ben nog steeds openhartig, zoals u ziet."

„O zeker, ik zie wat u bedoelt", zei de brigadier vlot.

„Het is een merkwaardig verhaal", zei de inspecteur. Er was een lange pauze. Buiten hoorde ik het verkeer voorbijgaan over het Embankment.

„Nu, meneer, zullen we eens zien wat we met die verklaring kunnen doen?" vroeg de inspecteur tenslotte.

„U hoeft natuurlijk geen nieuwe verklaring af te leggen, als u dat niet wilt", verklaarde de brigadier.

„Het lijkt mij duidelijk dat ik dat wel moet doen."

„Nee, u moet niets. Als u net doet gebeurt het vrijwillig."

Ik glimlachte. Ik voelde me niet langer nerveus in de tegenwoordigheid van deze beide mannen. Ik zag de inspecteur een vel kladpapier uit de middelste lade van zijn bureau halen en de dop van zijn vulpen schroeven. Hij zei: „Zal ik het opschrijven net zoals de vorige keer, of wilt u het zelf doen?"

„Het ging best de vorige keer. U mag het doen. Maar voor u begint zou ik u willen vragen of u de mogelijkheid van een smokkelaffaire in deze zaak hebt overwogen. Ik heb begrepen dat Prosset geïnteresseerd was in een soort illegale import."

„Hoe weet u dat?"

„Hij heeft het mij verteld. Bovendien heeft hij een huisje aan de kust gehuurd en kende hij mensen die langs de kust wonen en aan wie hij mij, om een mij onbekende reden, nooit heeft voorgesteld. U herinnert zich misschien nog dat ik het over een man had die er als een vreemdeling uitzag en die hij ontmoette in dat café in Chelsea? Nu, Prosset en hij scheen meningsverschil te hebben over iets. De andere man heette Max, herinner ik me. En de naam Herbert Day dook op in hun gesprek."

De inspecteur keek naar de brigadier. Hun gezichten bleven onbewogen.

„Waarom zegt u dit nu pas?" vroeg de brigadier.

„Ja, waarom nu pas?" herhaalde de inspecteur.

„De betekenis er van drong toen niet tot me door."

„Ja, dat moet dan wel zo zijn", zei de inspecteur vriendelijk.

„Wanneer vond dit plaats?" vroeg de brigadier.

„Verleden jaar november."

„Die man die Max heette, hoe zag die er uit, meneer?"

„Hij was tamelijk groot en fors, had een olijfkleurige huid, donker haar en een snor."

„En de kleur van zijn ogen?"

„Dat weet ik niet."

„Hoe was hij gekleed?"

„Hij droeg een lichte regenjas. Dat is alles wat ik me herinner."

„Had hij een hoed op, meneer?"

„Ik weet het niet. Niet in de bar. Misschien hield hij hem in zijn hand."

„En u weet niet hoe hij nog meer heette? Of wie en wat hij verder was?"

„Nee."

De inspecteur leunde achterover in zijn stoel. Hij keek me een poos aan zonder te spreken. Toen zei hij: „Waar stond u toen dat gesprek tussen hen plaats vond, meneer?"

„Ik stond aan het ene eind van de toog en zij stonden aan het andere eind."

„Hoe laat was dat?"

„Ik herinner het me niet precies. Achter in de middag in elk geval."

„U zult moeten toegeven dat de meeste bars op dat uur nogal vol zijn, meneer, en dat er heel wat gesprekken worden gevoerd."

„Ja, maar ik kon aan de uitdrukking van hun gezichten en hun gebaren zien dat ze onenigheid hadden."

De inspecteur stak zijn hoofd iets naar voren en tikte met zijn wijsvinger op het bureau. Hij zei: „En ondanks de herrie in het café hoorde u de naam Herbert Day noemen, meneer?"

„Ja", zei ik beslist, „dat hoorde ik."

„Hebt u een goed gehoor, meneer?"

„Normaal. Maar het was tijdens een van die plotselinge stiltes die je soms hebt in café's."

„Een café is een van de weinig plaatsen waar het zelden stil is, meneer."

(Wordt vervolgd)

Vonnis in kort geding:

Ontslag Nita is ongeldig

Niet ontvankelijk in vordering ten aanzien Steunfonds

WILLEMSTAD — Het ontslag dat op 31 maart door drie bestuursleden van de Algemene Haven Unie (AHU) is verleend aan de heer A. Nita als secretaris-generaal, is ongeldig. Op dit punt heeft de heer Nita het kort geding, dat hij in april heeft aangespannen tegen de heren W. (Papa) Godett, Dimas Hoek en Luis Medina gewonnen. De rechtbank in het kort geding verklaarde de heer Nita echter niet ontvankelijk in zijn vordering wat betreft het feit, dat hij de wettige vertegenwoordiger van de AHU is in de steunfondscommissie. Gistermiddag werd uitspraak gedaan. De rechtbank deed dit in een zo eenvoudig mogelijke taal, welke voor iedereen duidelijk is, zoals hij zei.

De heer Nita werd op vijf punten niet ontvankelijk verklaard in zijn vordering, „omdat de rechter zich in zijn beslissing dient te onthouden van een definitieve uitspraak over de rechtspositie der partijen". Het gaat hierbij ondermeer om de volgende

A. NITA

vorderingen: dat de bij het verzoekschrift omschreven handelingen van gedaagden (Godett, Hoek en Medina, red.) onrechtmatig zijn; en de vervanging van Nita in het steunfonds.

Ontslag ongeldig

Ten aanzien van de vordering van de heer Nita, waarbij het aan de gedaagden verboden zou worden zonder zijn (Nita's, red.) medeweten of aanwezigheid publicaties te doen in naam der AHU, om zonder oproep tot een bestuursvergadering vergaderingen met derde te beleggen ofwel ledenvergaderingen of bestuursbesluiten te nemen ofwel op te treden in naam van de AHU tegenover derden op een manier, welke niet in overeenstemming is met de statuten van de AHU, overwoog de rechtbank: „Naar ons voorlopig oordeel moet dan ook worden aangenomen met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, dat de rechter in een bodemgeschil tussen eiser en gedaagden zal beslissen, dat eiser (Nita, red.) op 7 dan wel 10 september 1965 als secretaris van de AHU is verkozen en dat het ontslag bij meerbedoelde brief van 31 maart 1967 geldigheid mist".

In haar vonnis ontleedde de rechtbank vervolgens de bovengenoemde handelingen, waarvoor de heer Nita een verbod had gevraagd. De dwangsom welke de heer Nita had gevraagd voor elke overtreding door de gedaagden (vijfenzeventig gulden per overtreding) werd toegewezen.

Door het vonnis wordt nu aan de heren Godett, Hoek en Medina verboden om zonder een besluit van het bestuur van de AHU een algemene vergadering uit te schrijven of een buitengewone algemene ledenvergadering te houden; verder wordt hun verboden om zonder medewerking, althans buiten aanwezigheid of zonder medeweten van de heer Nita en andere bestuursleden, bestuursbesluiten te nemen. Ook is het hun verboden om als dagelijks bestuur op te treden „anders dan bij ontstentenis van eiser". Dit alles tot het tijdstip dat de heer Nita niet langer secretaris-generaal van de AHU is. De beide partijen zijn veroordeeld tot betaling van hun eigen deel in de onkosten in het geding.

Haringfestijn

WILLEMSTAD — Komende zaterdag wordt in de Piscaderabaaiclub het traditionele bier- en haringfestijn gehouden waarvoor een ieder welkom is. Het feest begint om acht uur. Op het patio van de club worden standjes opgesteld waar de harinkjes verkocht zullen worden. Dit geschiedt tegen speciale prijzen. Gezellige Hollandse dansmuziek zal de sfeer completteren. Kleding sportief.

● *Dinsdagavond hield de H. J. A. Schroederschool te Julianadorp een ouderavond, waarvan het hoogtepunt wel de tentoonstelling was. Deze tentoonstelling bestond uit handwerk- en handenarbeidwerkstukken verraardigd door de leerlingen van de eerste t/m zesde klasse. Naast het individuele werk, zoals tekeningen, plakwerk, kleistukjes en linoleumdruk, was bijzonder aardig groepswerk te bewonderen. Iedere klas had namelijk een bepaalde opdracht, waaraan de gehele klas maanden lang heeft gewerkt. Zo zagen we een dierentuin van de kleintjes met alle mogelijke soorten dieren, tot een stel "geknopte" giraffen toe. Een fantastisch maanlandschap, een bosnegerdorp, een uitgebreide kermis, praalwagens, een sprookjesbos en een villadorp. Alles was tot in de puntjes afgewerkt. Ook op handwerkgebied kon men zien dat de kinderen tot werkelijk prachtig werk in staat zijn. Alle lof voor de leerlingen en het onderwijzend personeel voor dit behaalde resultaat.*

Rechter en officier: incasseren hard vak

WILLEMSTAD — „U deed het dan ook stijlvol", merkte de officier van justitie gistermorgen op tegen de vierentwintig-jarige oud-incasseerder W. Daarbij doelde de officier op diens bromfiets. „U had uw werk ook te voet of per fiets kunnen doen", meende hij. Dat bleek volgens W. niet het geval. „Ik kan niet met de fiets naar Jan Kock toe of naar Banda Ariba", verweerde hij zich. „Moest u daar helemaal geld ophalen?" vroeg de rechter ongelovig. „Dat had u toch kunnen weigeren", meende hij. Beklaagde moest zich verantwoorden voor het feit, dat hij binnen ruim een half jaar 212 gulden had verduisterd, bij stukjes en beetjes. Officier en rechter waren het in één opzicht met elkaar volkomen eens; het vak van incasseerder was „een hard vak".

Dat bleek ook tijdens de zitting van de rechtbank. Beklaagde werkte alleen op provisiebasis: 7½ procent van het geld dat hij incasseerde ontving hij als loon. „Ik verdiende doorgaans per week vijfentwintig tot dertig gulden", gaf hij te verstaan. Beklaagde had wel erg bittere ervaringen opgedaan. „Ik kan zeggen dat van de honderd mensen, die ik moest bezoeken, er slechts vijftien volledig betaalden. Meestal als ze betaalden deden zij dat in kleine stukjes zoals vijf gulden". De rechter rekende vlug uit: op elke vijf gulden die u binnenbracht verdiende u vijfendertig cent. Ja, dat is wel een hard vak", meende hij.

Aanvankelijk had de rechter nog een goede raad: „Als u wat verdiende, dan had u er aan moeten denken, dat u de volgende dag misschien minder kreeg". Later werd de rechter, gezien het gehoorde, wijzer: „Dan had u het baantje niet aan moeten nemen". De beklaagde was het daarmee eens: „Ik was al aan het uitkijken naar ander werk" repliceerde hij.

Tien pv.'s

De strafkaart van verdachte gooide echter roet in het clementie-water. Alleen al over 1966 en 1967 telde hij er tien procesverbalen op, waarvan de meeste omdat beklaagde zonder keuringskaart op zijn bromfiets had gereden. Dat had hem aan boetes tachtig gulden lichter gemaakt en hij had er uiteindelijk zelfs twee weken voor in hechtenis moeten zitten. De rechter kon niet inzien, waarom beklaagde geen moeite had gedaan om een vergunning te krijgen. De officier had daar wel een antwoord op: „Hij deed het eenvoudig niet, omdat hij voor die vergunning zich moest inspannen.

Het bleef voor de rechter een raadsel. „Het is strijk en zet met u. U doet niets anders dan rijden zonder vergunning", verzuchtte hij. „We kunnen niet blijven aanzien dat u zo blijft rijden".

Dat is ook niet meer het geval. trachtte W. duidelijk te maken. Sinds kort heeft hij weer werk, zodat hij zijn bromfiets niet meer nodig heeft. „Waarom bent u niet naar de reclassering geweest. Had je dit wel gedaan, dan had je ons en jezelf veel ellende bespaard", meende de rechter. Beklaagde toonde zich bereid een regeling te treffen met de eigenaar van het incassobureau om het verduisterde geld terug te betalen. „Maar ik krijg ook nog geld van het incassobureau", merkte W. op. „Ik heb ook nog recht op mij provisie op die 212 gulden." Dat moest de reclassering maar uit zien te vissen, oordeelde de rechter.

Hardleers

In zijn requisitoir merkte de officier op, dat het inderdaad een hard vak was, dat beklaagde had uitgeoefend. Hij herinnerde er aan, dat beklaagde al in 1961 met de strafrechter te maken had gehad. Hij vond W. maar hardleers, gezien de vele processenverbaal welke hij had opgelopen in de voorbije jaren. Zo kwam hij tot zijn eis van veertien dagen, waarvan zeven dagen voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en tot de bijkomende strafbepaling, dat beklaagde binnen vier maanden het geld terug moet betalen aan het incassobureau.

Na het requisitoir kwam nog even de noodzaak van de bromfiets ter sprake. Toen beklaagde duidelijk maakte, dat hij tot bij San Willibrorde en in Banda Ariba geld moest incasseren, gaf de rechter als zijn mening: Dat kan de werkgever niet van je eisen. Stel je eens voor, dat je vijf gulden incasseert te San Willibrordo. Dan verdiende u er vijfendertig cent mee. Dat is nog geen eens voldoende om een busje te betalen". Hij sloot zich aan bij de eis van de officier en veroordeelde beklaagde conform de eis.

● *Een deputatie van de meteropnemers van het Waterdistributiebedrijf op Curacao heeft vanmorgen zijn klachten voorgelegd aan eilandssecretaris dr E. Monte. Nadat de delegatie had meegedeeld wat de klachten van de meteropnemers zijn, heeft de eilandssecretaris hen toegezegd dat hij hun klachten zal onderzoeken. Zo gauw hij klaar is met dit onderzoek zal hij zijn bevindingen meedelen aan de meteropnemers. Na hun bezoek aan het bestuurskantoor te Scharloo zijn de meteropnemers aan het werk gegaan. Foto: de meteropnemers voor het bestuurskantoor.*

Meteropnemers „demonstreren"

De Vreeze: bepalingen onder elkaar veranderd

WILLEMSTAD. — De tien metersopnemer van het waterdistributiebedrijf op Curaçao hebben vanmorgen gedemonstreerd. Deze demonstratie hield in, dat men enige tijd niet heeft gewerkt. De meteropnemers zijn, zo bleek uit hun gesprekken, ontevreden over hun behandeling. Het hoofd van genoemde dienst, M. de Vreeze ing., verklaarde aan de Amigoe, dat bij een onderzoek naar de werkzaamheden van de meteropnemers was gebleken, dat deze niet werkten volgens de algemene bepalingen en dat zij op eigen gelegenheid verschillende regelingen bepaald hadden.

De meteropnemers gingen vanmorgen tot actie over omdat, naar zij aan de Amigoe meedeelden, gistermiddag een afkondiging was gekomen waarin hun opgedragen werd zich 's morgens om zeven uur bij hun afdeling te Klein Kwartier te vervoegen, waar zij de meterboeken in ontvangst zouden moeten nemen.

Daarna zouden zij naar hun wijk gebracht worden. Tot voor kort, aldus de meteropnemers, was het zo geregeld, dat zij zich 's morgens naar hun wijk begaven, waar dan een controleur verscheen met de meterboeken, zodat zij direct aan de slag konden gaan. „Met de nieuwe regeling", aldus de meteropnemers, „komen we veel later in de wijk en kan het dikwijls gebeuren, dat de mensen, waar we ons werk moeten gaan doen, de stad zijn ingegaan. Dit komt het bedrijf niet ten goede".

Druppel.

De nieuwe maatregel, zoals zij het noemden, was de druppel geweest, welke de emmer deed overvloeien. Uit hun opmerkingen bleek, dat men zeer ontevreden was over de manier waarop zij door hun chefs werden behandeld. In de voorbije weken zijn verschillende circulaires aan het personeel van genoemde dienst verschenen, waarbij ondermeer werd bepaald dat ondermeer de uitbetaling van lonen uitsluitend te Klein Davelaar zou plaats hebben en niet meer op het kantoor. Tevens werd uitbetaling van overwerk beperkt tot verschillende dringende gevallen. Tevens werd per circulaire bekend gemaakt, dat slechts door het bestuurscollege vastgestelde premies kunnen worden uitbetaald. Ook de werktijden werden strenger omschreven. De meteropnemers beklaagden zich er over, dat hun premies waren ingekort voor het geval zij twee wijken moeten behandelen in plaats van een wijk. Zij verklaarden verder, dat als zij zich beklaagden bij hun chefs, dat zij dan ten antwoord kregen, dat als het hun niet beviel naar ander werk konden omzien. Gistermiddag waren zij naar gedeputeerde H. G. M. Pieters Kwiers geweest. Deze zou hun hebben meegedeeld, dat hij niets meer voor hen kon doen omdat hij demissionair was. Tenslotte wezen de meteropnemers er op, dat zij hetzelfde werk moesten doen dat door de meteropnemers van de OGEM wordt gedaan, maar dat men bij de OGEM niet veel meer man werkzaam is en dat daar de premies veel beter waren.

Het hoofd van dienst De Vreeze deelde aan de Amigoe vanmorgen mee, dat hij vernomen had dat er iets aan de hand was met de meteropnemers. Hij gaf te verstaan, dat er geen nieuwe regelingen waren getroffen, maar dat men had duidelijk gemaakt, dat de bestaande bepalingen nagekomen dienden te worden. Een van die bestaande bepalingen was dat de meteropnemers 's morgens om zeven uur op hun werk moesten zijn om de meterboeken in ontvangst te nemen van hun chef en dat zij die meterboeken 's avonds weer moesten inleveren. Bij een onlangs ingesteld onderzoek was gebleken, dat men de laatste tijd deze bepaling op eigen gelegenheid had omgebogen, zodat men nu 's morgens naar zijn wijk ging en daar de meterboeken in ontvangst nam van een controleur en dat men de boeken ook 's avonds niet op het kantoor te Klein Kwartier indiende. Het hoofd van dienst vond het een vreemde situatie als de werknemers zelf gaan bepalen hoe men moet werken.

De heer De Vreeze kon niet in details ingaan op de opmerking van de meteropnemers als zouden zij met veel minder man hetzelfde werk moeten doen als de meteropnemers bij de OGEM. Wel maakte hij duidelijk, dat het werk van de meteropnemers na de doorgevoerde automatisering aanzienlijk verminderd was. Hij meende, dat zij met hun werkzaamheden in een morgen klaar kunnen komen en dat zij dus slechts een gedeelte van de werktijd bezig zijn met hun werk.

Naar gedeputeerde?

Het hoofd van dienst gaf verder te verstaan dat de werknemers het hun opgedragen werk moeten uitvoeren zoals het opgedragen wordt. Als zij dit niet wilden doen dan zullen zij naar ander werk moeten uitzien. Hem was niet bekend dat de meteropnemers gisteren bij de gedeputeerde waren geweest. Volgens hem gebeurt het wel meer dat werknemers met voorbijgaan van hun eigenlijke chefs naar het bestuurskantoor stappen om hun klachten bekend te maken.

Vanmorgen zijn de meteropnemers wederom naar het bestuurskantoor gegaan om hun klachten duidelijk te maken. Het vermoeden bestaat, zo werd de Amigoe meegedeeld, dat er achter deze moeilijkheden iets anders meespeelt. Hierbij werd gedacht, maar niet met zoveel woorden gezegd, dat deze kwestie in de politiek getrokken wordt.

Opbrengst van toneelstuk voor Reclassering en Casa Cuna

WILLEMSTAD — Gistermiddag overhandigde de voorzitter van de loge B'nai B'rith, de heer Frank Delvalle, in aanwezigheid van de heer Becher, aan de heer P. Heuvel, voorzitter van de Stichting Reclassering, een cheque van duizend gulden. Dit bedrag is een gedeelte van de opbrengst van het toneelstuk dat door de theatergroep van de loge onlangs in Roxy over de planken werd gebracht.

Een ander gedeelte van de opbrengst van Tevya and his daughters welke onder leiding van de heer Norman Swerling werd gebracht, een jugeschonken aan Casa Cuna. Op 3 jugeschonken aan Cas aCuna. Op 3 juli wordt het stuk weer opgevoerd. De opbrengst gaat dan naar de staat Israël. Reeds eerder gingen er giften van de loge naar de Jeugdcentrale en Jeugdzorg in 1965 en naar Pampa mi Ruman in 1966.

De Puy en Leander winnen bij tennis

WILLEMSTAD. — Op de banen van de Curaçaose Sport Club t Cas Corá werden gisteravond twee wedstrijden gespeeld als start van het tennistoernooi om de Venezuela Cup 1967. R. de Puy behaalde in zijn partij tegen T. Faay een overwinning van 2—1, waarbij de volgende setstanden werden genoteerd: 3—6, 7—5 en 7—5. In de andere partij had J. Leander het gemakkelijker tegen L. Chumaceiro. De eerstgenoemde speler won met 2—0. De setstanden waren: 6—1 en 6—3.

REGERING IN NOTA AAN STATEN:

Achterstand aanslagen I. B. op Curacao niet meer dan f. 2.500.000

WILLEMSTAD. — De regering is zich ervan bewust, zegt zij in een nota aan de staten over schriftelijke vragen en opmerkingen naar aanleiding van de begroting van het land voor 1967, dat een achterstand in de inkomstenbelasting tot minder prettige gevolgen voor bepaalde belastingplichtigen kan leiden en heeft dan ook stappen genomen om te pogen aan deze toestand een einde te maken zoals: opleiding kaderpersoneel en de tijdelijke aantrekking van vier krachten uit Nederland, namelijk drie krachten voor Curaçao en één voor Aruba (in de memorie van toelichting stond abusievelijk drie krachten, waarvan twee voor Curaçao en één voor Aruba).

De aandacht vestigt zij erop dat het overgrote deel derk werknemers geen moeilijkheden ondervindt doordat de grotere werkgevers in het belang van de werknemers, ook vooruitlopende op de aanslagoplegging, voor de inhouding van te betalen belasting zorg dragen. De regering is er niet van overtuigd dat de invoering van een loonbelasting in dit stadium aanbeveling verdient. Deze aangelegenheid heeft echter de aandacht van de regering.

Naar aanleiding van de vraag ten aanzien van de achterstand in de grondbelasting kan de regering meedelen dat er bij de grondbelasting geen achterstand bestaat.

Minder vlot

De regering wijst er wel op dat als gevolg van de intreding van een nieuw vijfjarig tijdvak 1967—1972) voor de grondbelasting als gevolg van de nieuwe opname de aanslagregeling in 1967 niet zo vlot zal verlopen als in de afgelopen drie jaar. Deze stagnatie zal echter van zeer korte duur zijn.

Het aantal belastingplichtigen in de winstbelasting was per 31 december 1966: 2226. De jaarlijkse toeneming aan belastingplichtigen schommelt de laatste jaren tussen zes en acht procent. In 1966 werden 1169 aanslagen opgelegd. Met deze aanslagen was een totaalbedrag van 30.246.000 gulden aan belasting gemoeid. De achterstand in de aanslagregeling bedroeg per ultimo februari 1967 een totaal van 953 posten met een totaalbedrag van 1.698.900 gulden.

Overzicht

Voor wat betreft de inkomstenbelasting is de achterstand op Curaçao per eind april 1967 als volgt: over 1962 300 aanslagen tot een bedrag van 200.000 gulden; 1963 800 aanslagen tot 300.000 gulden; 1964 3000 aanslagen tot 500.000 gulden en 1964 16.700 aanslagen tot 1.500.000 gulden; in totaal volgens de nota dus 20.800 aanslagen tot een bedrag van 2.500.000 gulden.

De regering is voornemens om ten aanzien van de inkomstenbelasting en de winstbelasting wijzigingen voor te stellen, „waarbij zeker aandacht zal worden besteed aan de sociale aspecten daarvan".

Wrak van Antil ongevaarlijk

WILLEMSTAD — Dat het wrak van het motorschip Antil voor de kust van Aruba, bij Malmok een groot gevaar oplevert, kan de regering niet geheel onderschrijven, zegt zij in een nota aan de staten. Aan de westzijde van het wrak is n.l. een lichtboei (z.g. wrakboei) geplaatst, welke om de drie seconden een groen licht laat schijnen. Deze lichtboei is op de zeekaart aangegeven. Verder is dit wrak overdag zichtbaar, daar het gedeeltelijk boven water steekt. Ondanks deze veiligheidsmaatregelen wil de regering gaarne alsnog hierover contact opnemen met de marine om na te gaan wat er verder gedaan kan worden om, zonder al te hoge kosten, het wrak te verwijderen.

Julianabekertoernooi

ORANJESTAD. — Het dit jaar in de hoofdklasse teruggekeerde voetbalelftal van Aruba Juniors heeft in de finale van het Julianabekertoernooi dinsdagavond met 2—1 van kampioen Dakota gewonnen. Hierdoor staan Aruba Juniors, Dakota en R.C.A. gelijk, zodat er nog geen winnaar is. De competitieleider van de A.V.B., de heer Mateo Reyes, heeft een bespreking met vertegenwoordigers van de drie teams bijeengeroepen om te beslissen wat er verder zal gebeuren. Vermoedelijk zal begin volgende week enkele wedstrijden worden gespeeld, zodat volgende week woensdag de winnaar van de Juliana-wisselbeker definitief bekend is.

Rechterlijke macht staat bij publiek onder verdenking

HET indrukwekkende wantrouwen dat blijkens de enquête van het weekblad „Revu" onder een belangrijk deel van ons volk ten aanzien van zijn rechterlijke macht blijkt te bestaan moet wel als een koude douche zijn neergekomen op de hoofden van de betrokkenen. Omdat mijn werkkring met zich meebrengt dat ik van nabij met strafzaken en burgerlijke zaken te maken krijg en geregeld contact heb met verdachten en burgerlijke procespartijen ben ik enigszins in staat de zaken van twee kanten te bekijken; en dat heeft tot gevolg dat ik het zo wijd verspreide wantrouwen allesbehalve deel maar het wel begrijp. De vraag van het weekblad „Revu" was zodanig gericht dat negatieve antwoorden kunnen worden uitgelegd als geïnspireerd door schijnbare gevallen van klassejustitie, in welk verband onder meer de Tres-zaak is genoemd. (De Tres-zaak had betrekking op het feit, dat bij een ontgroening met een roetklap enige jaren geleden een dode te betreuren viel. De ontgroening ging uit van een exclusieve groep studenten. In eerste instantie kwamen de betrokkenen er met een boete van af, red.). Het komt mij echter onwaarschijnlijk voor dat enige toevallig in de publiciteit gekomen zaken hebben geleid tot een zo algemeen geformuleerd afwijzend standpunt; als men iemand vertrouwt zegt men zijn vertrouwen niet op omdat men in de krant iets heeft gelezen dat op het eerste gezicht dat vertrouwen lijkt te beschamen. Maar daar komt nog bij dat naar mijn ervaring het wantrouwen al lang bestaat en werkelijk niet alleen met betrekking tot de vraag of de rechter met twee of meer maten meet naargelang wie er vòòr hem verschijnt. Hiermee wil ik niet zeggen dat het vermoeden van klassejustitie geen rol speelt; maar zeker niet de enige en ook niet de belangrijkste; die moet veel eer worden gezocht in de wijze waarop de gehele Nederlandse rechtspleging — dus niet alleen rechterlijke macht — aan het volk verschijnt.

WILLEMSTAD — In het Nederlands juristenblad verscheen onlangs naar aanleiding van een enquete, welke gehouden werd door het weekblad Bevu, een artikel van de hand van mr B.F.N. Böckner. Hoewel hierin de toestand in Nederland onder de kritische loep werd genomen, komen er vele elementen in voor, welke ook van waarde zijn voor de zichtbare rechtspleging in de Nederlandse Antillen. Om deze reden wordt de bijdrage van mr Böckner in extenso overgenomen.

Eerste kennismaking doorgaans ontmoedigend

Voor verreweg de meeste Nederlanders gebeurt dat in de vorm van een strafprocedure bij de kantonrechter of de politierechter en dan meestal wegens verkeersovertredingen. Het is mij gebleken dat velen die zelden met rechtspraak of rechtswetenschap in aanraking komen daarvan een beeld overhouden dat in wezen onjuist doch psychologisch maar al te verklaarbaar is.

Het begint er al mee dat zij de kans lopen te ervaren dat een flink aantal verdachten op dezelfde tijd is gedagvaard zodat — als men niet vroegtijdig is opgeroepen — de kans bestaat dat de hele ochtend of middag wel aan wachten en dus aan inkomstenderving verloren zal gaan. Doch de verbazing of ergernis hierover is nog maar een kleinigheid vergeleken bij verdere ervaringen. Het blijkt namelijk al spoedig uit de voortgang der voorafgaande zaken dat die mijnheer in toga die aan de rechterhand van de kantonrechter zit niet een soort griffier is maar de tegenpartij. Zo te zien zit dus de tegenpartij aan de tafel van de rechter op hetzelfde verhoog, terwijl de verdachte op een lagere plaats tegenover de rechter moet blijven staan; aan zijn raadsman is hetzelfde lot beschoren.

De tegenpartij blijkt nog andere voorrechten te hebben; hij mag de verdachte niet alleen — wat zijn plicht is — overtreding van bepaalde wettelijke voorschriften verwijten, hij pleegt hem daarbij ook soms invectieven naar het hoofd te werpen, wisselend van „onverantwoordelijk" tot „misdadig". Dit zou nog zo erg niet zijn als een verdachte die zich op even krachtige wijze zou verweren niet de kans liep van de rechter het verzoek te ontvangen zich te matigen. Ook sommige rechters weten het flink te zeggen, niet alleen in het vonnis maar ook tijdens de ondervraging, waarbij enkele kantonrechters er spoedig toe neigen de verdachte te tutoyeren. De raadsman blijft onder dit alles steeds keurig en beleefd.

Men onderschatte bij dit alles niet de invloed die er op de juridisch ondeskundige justitiabele, naar ik heb ervaren, uitgaat van schijnbare kleinigheden zoals het zich gezamenlijke terugtrekken van rechter en officier in de koffiekamer. Ook dit soort kleinigheden werkt ertoe mee dat veel verdachten ten eerste de indruk krijgen dat zij niets te betekenen hebben en hun raadsman maar weinig; ten tweede dat zij bij voorbaat worden beschouwd als wetsovertreders; ten derde dat zij in die nederige positie staan tegenover de verzamelde macht van rechter en officier die het samen op hem voorzien hebben. Zelfs het feit dat de rechter nogal eens de eis van de officier in zijn vonnis matigt wordt, naar ik heb ervaren door sommige mensen als een onderlinge afspraak gezien: „als de officier vijftig gulden boete wil hebben vraagt hij er zestig".

Natuurlijk is het zo in wezen niet; dat desniettegenstaande een toestand wordt gehandhaafd die een volkomen verkeerde indruk van het werk der rechterlijke macht blijkt te kunnen oproepen, is alleen maar te verklaren uit het feit dat de meeste rechters in het rechtmatige bewustzijn van eigen integriteit tezeer voetstoots aannemen dat die integriteit ook aan justiciabelen duidelijk is en dat zoiets onbelangrijks als entourage daarbij geen rol kan spelen. Zij zien daarbij over het hoofd dat juist die justiciabelen die weinig weet en ervaring hebben van de werking der strafrechtspraak — en dat zijn de meesten — in de eerste plaats onder de indruk raken van de entourage omdat dat is wat zij zien. De entourage bepaalt hun beeld van de rechtspraak en niet de rechtvaardigheid van het vonnis — welke laatste zij trouwens in geval van veroordeling gaarne geneigd zullen zijn te ontkennen.

Voorlichting

Het is de strafrechtspraak bij kantonrechter en politierechter, die de meeste invloed uitoefent op het ervaringsbeeld van het volk omdat wie zelf nooit is „vóór geweest" altijd wel een familielid of een kennis heeft die terzake van een of andere overtreding is berecht; maar het beeld dat de lagere rechtspraak oproept beïnvloedt natuurlijk ook het populaire denken over de rechtspraak inzake ernstige misdrijven. De strafrechtspraak der arrondissementsrechtbanken en gerechtshoven toont een minder gebrekkige vormgeving dan die der lagere rechters en politierechters, maar ook daar is de waarneembare positie van het Openbare Ministerie (o.m.) een onevenredige.

Het ligt hier niet op mijn weg problemen als het seponeringsbeleid van het O.M. en de kwestie der voorlopige detentie aan te snijden omdat die maar een betrekkelijk kleine groep mensen rechtstreeks raken; maar bij het oordeel over deze en dergelijke zaken die op de berechting van misdrijven betrekking hebben spreekt wel in des te sterker mate een factor mee die in kringen van bij de rechtspraak betrokkenen al lang de nodige aandacht ondervindt maar die tot nog toe buiten hun invloedssfeer ligt: de publiciteit. Algemeen is de klacht dat de journalistieke verslaggeving zich merendeels nog steeds op het peil van het schrijven over „beklaagden" bevindt. Niet vreemd hieraan is dat misdrijvenprocedures praktisch alleen in de krant komen als het berechte misdrijf „hot news" is. Het lijkt mij niet waarschijnlijk dat veel Nederlandse bladen er in de toekomst toe over zullen gaan juridisch gevormde krachten voor dit soort verslaggeving aan te trekken. Het enige alternatief zal zijn dat de overheid een zowel juridisch als journalistiek onderlegde voorlichtingsambtenaar aanstelt, die tot taak heeft niet alleen goede voorlichting aan de pers te verstrekken maar ook verkeerde voorlichting te verbeteren. De huidige voorlichting wordt voornamelijk gegeven door het O.M. of de poltie, bij uitzondering door de raadsman van de verdachte, en komt dus van een der partijen. Bovendien houdt zij zich niet bezig met principes of het corrigeren van onjuistheden.

Vanzelsprekend zou een dergelijke voorlichtingsambtenaar zich strikt dienen te onthouden van elke beoordeling van uitspraken, hetzij in positieve, hetzij in negatieve zin. Een uitspraak als die in de Treszaak zou hij dus niet mogen verdedigen of afkeuren, doch wel zou hij moeten wijzen op factoren die in soortgelijke gevallen kunnen meespelen bij het bepalen van de straf, zoals de mate van schuld en de persoonlijke omstandigheden van de verdachten. Hierdoor zouden de journalisten in staat worden gesteld zich een genuanceerder oordeel te vormen dan zij enkel op grond van het door hen waargenomene vermogen.

Tot dusverre heb ik het alleen over de strafrechtspraak gehad; maar ik ben ervan overtuigd dat ook de uiterlijke verschijning van de burgerlijke rechtspraak aanleiding tot onbehagen en daaruit volgend wantrouwen geeft. Voor de niet-juridisch deskundige procespartij doen zich hier vooral de volgende factoren gelden: de onbegrijpelijkheid van de procesgang; haar kosten; en haar lang duur.

Onbegrijpelijk

Wat de onbegrijpelijkheid betreft; het recht is nu eenmaal een vak en wel een vak dat steeds moeilijker wordt. Toch kan ik in de praktijk niet altijd aan de indruk ontkomen dat rechters en advocaten geneigd zijn te geredelijk aan te nemen dat justiciabelen iets van hun vaktaal en van de gang van zaken in een burgerlijk geding begrijpen. Dit is beslist niet het geval; de populaire voorstelling van een civiele procedure heeft veel gelijkenis met de gang van zaken in het strafrecht waar twee partijen hun standpunt bepleiten ten overstaan van een rechterlijk college dat over veertien dagen uitspraak doet. Het is natuurlijk niet mogelijk de burgerlijke procedure op andere dan ondergeschikte punten te „verduidelijken"; wel zou het iets helpen als rechters en advocaten ervan uit gingen dat de meeste procespartijen geen flauw benul hebben van de gang van zaken.

Mogelijk zou ook aandacht kunnen worden besteed aan de leesbaarheid van uitspraken; naar ik heb gemerkt kost het lezen van sommige arresten zelfs aan ervaren annotatoren moeite en ik kan dat met hen meevoelen. Natuurlijk biedt de „overwegende" stijl veel gemak voor degene die gewend is ermee te werken maar des te te minder aan hen die dat niet gewend zijn er toch als partij belang bij hebben.

Kosten factor

De factor van de kosten wekt misschien het meeste onbehagen maar is het moeilijkste voor verbetering vatbaar. Menige procespartij die niet tot de minder vermogenden behoort en die moet procederen om een bedrag van enige honderden guldens verneemt met ergernis van zijn raadsman dat succes niet zal opwegen tegen de te verwachten kosten. Deze moeilijkheid leidt in de praktijk niet alleen tot een — in een rechtstaat onduldbaar — speculeren op het feit dat de schuldeiser toch wel geen werk van zijn vordering zal maken, zij veroorzaakt ook sociaal onbehagen in een tijd waarin het aantal te innen kleine vorderingen toeneemt en het staan op zijn recht steeds meer een algemeen beginsel wordt. Een dergelijk onbehagen kan zich vrij plotseling gaan uiten in de roep om staatsbemoeienis. De thans snel opkomende rechtsbijstandverzekering zal een dergelijke ontwikkeling vermoedelijk niet kunnen stuiten omdat zij zich slechts met een beperkt gebied kan bezig houden.

Lange duur

De lange duur van de procedures, in het bijzonder die voor de arrondissementsrechtbanken, berust voor een deel op de drukke praktijk van advocaten en procureurs, voor een ander deel op personeelsgebrek bij de rechterlijke instanties. Hiervoor is bij het publiek wel in het algemeen begrip te wekken, doch dit neemt niet weg dat velen niet inzien waarom een procedure over een paar duizend gulden een jaar of langer moet duren. Verdere uitbreiding van het aantal rechterlijke functionarissen is natuurlijk een zaak van belang maar ook op dit gebied ziet het er niet naar uit dat de beschikbare overheidsmiddelen ooit in overeenstemming zullen geraken met de behoeften. Toch vraag ik mij af of de rechtsgang niet hier en daar kan worden vereenvoudigd, in het bijzonder door het eerder bepalen van een comparitie van partijen en door het benoemen van enkelvoudige kamers voor rechtbankzaken beneden een bepaald bedrag, die geen bijzondere moeilijkheden met zich meebrengen. Wat deze laatste vereenvoudiging betreft komt het mij voor dat het publiek er niet afwijzend tegenover zal staan als daardoor de duur van de processen bekort zou kunnen worden; een en ander mede gezien de waarde die aan de beslissingen van alleenzittende rechters op ander gebied worden toegekend.

Ik heb in het bovenstaande enige punten willen noemen die mij uit de praktijk zijn gebleken mee te werken aan een onbehagen in onze rechtsbedeling dat door mij niet gedeeld maar wel begrepen wordt en welks aanleidingen zeker voor een belangrijk deel uit de wereld kunnen worden geholpen zonder veel moeite en kosten. Omdat de enquête van Revu op dit gebied een uitslag te zien gaf die ook voor mij verrassend was, heb ik gemeend het bovenstaande op papier te moeten zetten met als enige bedoeling het verdiende aanzien van onze rechterlijke macht met mijn bescheiden krachten te helpen versterken.

Naschrift

Moge deze rustige en toch alarmerende beschouwing aandacht vinden. Onze rechterlijke macht bekommert zich in het gerechtvaardigde besef van haar onkrenkbaarheid wel eens wat weinig om de indruk, die zij maakt op wie met haar in aanraking komen!

professor Langemeyer

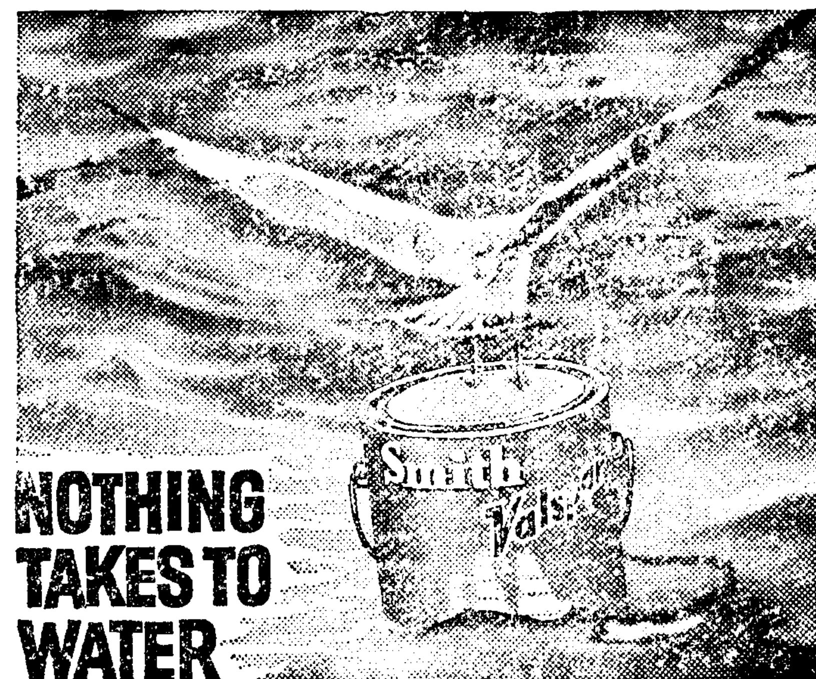

Spontane steun voor plannen dr Harting

ORANJESTAD -- „Ik wilde dat ik hem helpen kon", de laatste woorden van P. W. Russel in zijn rubriek gehoord en gezien van het Algemeen Dagblad, over dokter P. C. Harting en zijn plannen voor imbeciele kinderen op Aruba, hebben een hulpactie in Nederland teweeg gebracht. Van alle kanten krijgt dokter Harting brieven en geld voor de Arubaanse plannen. De eerste brief begon met de woorden „Ik wilde, dat ik helpen kon" is een gedachte die ik ten volle deel en gireer tegelijk twintig gulden. Wie weet, is er een schaap over de brug dan volgen er meer en hopelijk zijn andere me voor geweest. Liever geen naam in de krant, immers „Neen, we noemen geen namen", zoals Wim Kan zei.

Giften stromen in Nederland binnen

Dat was de eerste brief, die dokter Harting kreeg. Er volgde er meer. N.N. in Rotterdam bracht tien gulden met de opmerking „Succes dokter". Er kwam al spoedig een pakje giro's in Ede bij dokter Harting binnen. „Voor dokter Harting van Aruba" staat op een giro van tien gulden van mevrouw M. E. van der W. in Rotterdam. Vijfentwintig gulden van de heer W. J. van O. van den A. uit Rotterdam, vijf gulden van de heer H.N. te Vlaardingen, vijfentwintig gulden van „Mieke van het Nieuwe Stadsblad" te Schiedam (eerste steentje voor dokter Harting), tien gulden van de heer J. van S. uit Rotterdam „voor het schooltje op Aruba van dokter Harting", een rijksdaalder van L.V. uit Den Haag. En nog een brief uit Hillegersberg van iemand, die naam en adres niet belangrijk vindt, maar wel schrijft: „Wij moeten iets voor dokter Harting doen, hier een bijdrage voor die kinderen in Aruba" en uit de brief rolt een bankbiljet van vijfentwintig gulden.

De volgende dag schreef de heer Russel in het Algemeen Dagblad: Nederland wordt bedolven onder de acties en daarom heb ik bewondering voor mensen, die tussen alles door die dokter Pieter Harting niet vergeten. De Nederlandse arts, nu met ziekteverlof hier, de man die tien jaar op Aruba zat en daar een schooltje en een dagverblijf voor imbeciele kinderen wil, en zal, beginnen.

Weer tien gulden per giro van de heer C. D. te Meppel: „Dagverblijf Aruba, geen bedankjes". Een riks van de heer K. J. S. te Hengelo met de boodschap „Begrepen Aruba", en weer tien gulden uit Rotterdam ',Voor dokter Harting, dat U iets kunt doen". Ook tien gulden van NN op de Rotterdamse Goudsesingel „Actie dokter Harting, op naar de 25 mille".

Zo gaat het door, een kort verslag in een krant over plannen die op Aruba bestaan en Nederland toonde zich weer eens van zijn royale zijde door spontane steun te geven.

ARUBA Agenda

Kantoor Amigoe di Aruba - Nassaustraat 110 tel. 1233. Na kantooruren tel.: 2950 - 1639

Wit Gele Kruis - Oranjestad - Zr. Ewalda; San Nicolas - Zr. Perpetua - San Pedro hospitaal tel. 2200; **Brazil en Savaneta:** Zr. Justina; **Santa Cruz en Paradera** - Zr. Ludovic; **Noord** en **Playa:** Zr. Felicitas; **Dakota en Playa** - Zr Francina.

Botica's - Oranjestad: Del Pueblo tel. 1253; **San Nicolas:** San Lucas tel. 5119.

Bioscopen: Oranjestad: **De Veer:** 8.30 De jaren voor de revolutie - Alle leeftijden; **Rialto:** 8.00 The women who would'nt die - 18 jaar; Santa Cruz: **Aurora:** 8.00 Operation crossbow - Alle Leeftijden; San Nicolas: **Principal:** 8.00 I'll take Sweden - Alle leeftijden; **Savaneta:** 8.00 The lively set - Alle leeftijden.

Donderdag

TeleAruba - 17.00 Secret storm; 17.30 Cartoons; 18.00 Whirlybirds; 18.30 Pub. service; 18.40 Prot. uitz.; 18.45 Nieuws; 19.00 Strand hotel/ Across 7 seas; 19.30 Nieuws; 19.45 I dream of Jeannie; 20.15 Hogan's heroes; 20.45 Nieuws; 21.00 Time Tunnel; 22.00 Nieuws; 22.05 **Defenders.**

Geslaagden mulo

ORANJESTAD. — Voor het mulo examen gingen gisteren 24 kandidaten op. Voor mulo A slaagden: Rita Van Bochove, Olindo Koolman, Clara Mathilda, Elsa Tromp, Norma Lacle, Irais Nava, Greta Peterson, Lionel Janga, Cornelia Pappers, Sonja Pinas, Winston Duinkerk, Roberto Noguera, Mario Genser, Gertrudis Valentijn, Stanley Convalius, Elly Jongerwaard, Freda Rodriguez en Miguel Zievinger. Voor mulo A en B; Herbert Ivan Diaz en Marcos Jesus Kelly.

Ledenvergadering basketballbond

ORANJESTAD. — De Aruba Basketballbond (ABB) heeft zijn jaarlijkse algemene ledenvergadering vastgesteld voor maandag 3 juli in de vergaderzaal van het Wilhelminastadion. Een van de belangrijkste agendapunten is de verkiezing van nieuwe bestuurs- en commissie-leden. Hiervoor kunnen tot 19 juni kandidaten worden gesteld bij secretaris Francisco Tromp. Indien om half acht het vereiste quorum niet aanwezig is, wordt om acht uur een verdaagde algemene ledenvergadering gehouden.

Realisme bij Lie

WILLEMSTAD. — Gisteravond heeft de voorzitter van het Cultureel Centrum Curaçao, dr L. A. G. O. Lashley in het C.C.C.-gebouw te Scharloo de tentoonstelling geopend van de Surinaamse kunstenaar Hans Lie (de heer Lie is van Chinese afkomst; zijn volledige naam is Hans Lie Ten Sang Lie A Njoek). Voor de tentoonstelling viel de belangstelling iets tegen. We hadden meer mensen verwacht; de laatste tijd hebben we op alle tentoonstelling vele belangstellenden gezien. Het is in elk geval de moeite waard de expositie te gaan zien. Lie heeft een veertigtal werken getoond. Een hoog aantal gezien de kleine ruimte van het C.C.C. Op originele wijze heeft Lie de tentoonstellingsruimte met een „zaaltje" uitgebreid. Hans Lie is de derde Surinaamse kunstenaar, die de laatste tijd op Curaçao heeft geëxposeerd. Eerst de schilder Loe A Njoe in het Curaçaos Museum, daarna in Galerie De Boog Erwin de Vries en nu dus Lie. De eerste was de meest abstracte, de laatste de meest realistische. Vooral de olieverfwerken hebben een (bijna) duidelijke voorstelling. Stillevens en mensen (waaronder enkele naakten) voeren de boventoon op de expositie. De gouaches zijn abstracter, minder romantisch ook. Maar wij geven de voorkeur aan de laatste. Vooral door de eenheid, die meer tot uiting komt bij de gouaches dan bij de olieverven. Wanneer Lie een schilderij snel opzet en niet doorwerkt, toont hij zijn sterkste kant. Dan is hij de echte romantische expressionist. Wij hopen dat velen naar Scharloo komen om het werk te zien en eventueel aan te schaffen.

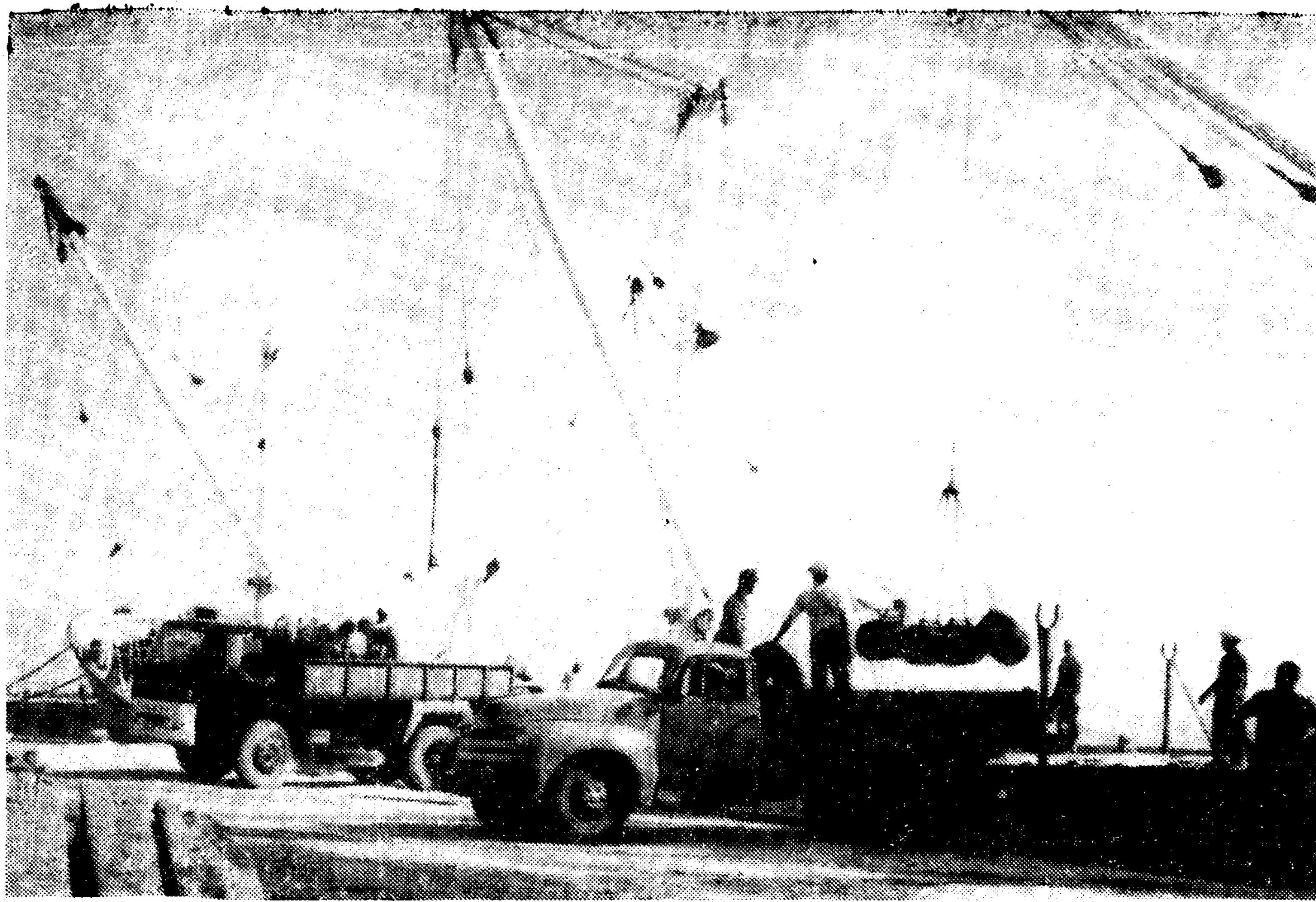
Wegenbouw op Bonaire

(Van onze correspondent)

KRALENDIJK. — Dat de aktiviteit rondom de bouw van de nieuwe weg die van het vliegveld via Willemstoren naar Sorobon zal leiden, zich niet beperkt tot werkzaamheden in deze omgeving werd in de afgelopen week duidelijk door de drukte die er in de haven heerste. Vanaf dinsdag 6 juni was het een komen en gaan van schepen van vele nationaliteiten. Als eerste meldde zich de Deense kustvaarder Skern geladen met 1100 ton steenslag, een produkt dat als een van de lagen waaruit de weg wordt opgebouwd, onontbeerlijk is. Dag en nacht werkte men door om dit schip, dat overigens nog ettelijke ladingen zal vervoeren van Curaçao naar Bonaire, te lossen. Chauffeurs, werkzaam in ploegen, reden meer dan 2000 maal heen en weer me thun wagens vol steenslag. Toen de laatste vracht dan ook vervoerd werd, was het inmiddels donderdagmorgen zeer vroeg.

De Medon van de KNSM verscheen toen aan de horizon en zij kon met ondermeer twee Daf-trucks voor de Antillen n.v., de maatschappij die het werk uitvoert, aan boord op de vrijgekomen plaats afmeren. Na haar vertrek scheen de rust weergekeerd aan de pier, maar enkele uren later verbrak de Hilda Eckhardt, een Duitse kustvaarder met aon boord 8000 vaten teer, de stilte. Het lossen van deze monsterlading zou wederom het nodige vergen van de arbeiders en de uitvoerders die het plan de campagne uitzetten, opdat alles op de meest snelle wijze kon worden vervoerd naar de plaats waar de Hot Mix Plant staat opgesteld, die uiteindelijk zal zorgen dat de rijweg haar laatste laag krijgt. Dat door de komst van een schip van Atlantic Lines zaterdagnacht, de vanwege haar inhoud zo „teerbeminde" Hilda Sckhardt noodgedwongen haar vrije zondag voor anker in de baai moest doorbrengen, zal voor het schip en de bemanning de zonodige rust betekend hebben die weer de energie moest opleveren die men maandag zou nodig hebben om de rest, nog 3000 vaten, te lossen.

ORANJESTAD. — Traditiegetrouw zullen de Lionessen op Aruba voor de Lions een vaderdagfeest organiseren. **Dit wordt zaterdagavond gedaan in** de vorm van een barbecue op de picknick grounds van de heer Max (Wimco) Croes. Er zal een vader van het jaar gekozen worden.

Scherpenheuvel voetbalt tegen RCA en Estrella

ORANJESTAD — Grote belangstelling bestaat er op Aruba voor de voetbalwedstrijden, die in het komende weekeinde door RCA op Aruba worden georganiseerd. Zaterdagavond speelt RCA, de enige club van Aruba die in 1965 het voetbalkampioenschap van de Antillen behaalde tegen de huidige kampioen Scherpenheuvel, terwijl zondagmiddag Estrella uit Santa Cruz de strijd aanbindt tegen Scherpenheuvel.

Grote aanplakbiljetten kondigen op Aruba de komende voetbalwedstrijden aan. Het bestuur van RCA heeft een goede propaganda-actie ingezet voor deze wedstrijden, waardoor op de eerste plaats de vriendschapsbanden met Scherpenheuvel verstevigd worden, maar aan de andere kant RCA ook financieel geholpen zal worden om haar sportcentrum te Solito op te knappen. De huidige Antilliaanse voetbalkampioen Scherpenheuvel is erg gebrand om de strijd tegen RCA aan te binden. Men wil gaarne revanche nemen voor de twee nederlagen, die in 1965 werden geleden. Toen hebben de beide ploegen elkaar voor het laatst ontmoet. In het Rifstadion verloor Scherpenheuvel toen op eigen bodem met 3-1 van RCA, terwijl op 26 juni 1965 in het Wilhelminastadion met 2-0 van RCA werd verloren.

Verjongd

Bij RCA ontbreken nu uit die tijd Jonko Alberts, die bij Estrella speelt en Bruinburg, die naar Nederland is vertrokken. Maar de oude getrouwen zoals Edwin Dirksz, Antonio Tromp, Bernabella, Cheppy Ras, Simon Lampe, Jose Boye, Angel Krozendijk zijn er nog allemaal. Het team is sindsdien versterkt met enige jonge spelers zoals Wouter Brokke, Jacobo Pourier, Miguel Tromp, Zievinger en anderen. Het RCA-team wordt evenals twee jaar geleden, toen het Antilliaanse kampioen werd, getraind door Angel Bota.

De heer John Merryweather, die de voorzittershamer van RCA weer ter hand heeft genomen, verklaarde het bijzonder prettig te vinden, dat RCA weer tegen Scherpenheuvel kan spelen, daar er altijd prettige vriendschapsbanden met spelers en bestuur hebben bestaan. Hij is dankbaar voor de steun die AVB, CVB en ASU gaven en in het bijzonder over de bereidheid van Scherpenheuvel om naar Aruba te komen. We zullen niet alleen onze uiterste best doen om in een sportieve strijd de gasten te verslaan, aldus de heer Merryweather, maar we zullen hen ook een prettig weekeinde op Aruba bezorgen".

De heer Merryweather wees er nog op, dat RCA weer in uitstekende conditie verkeert. In de strijd om de Juliana-beker werd sub-kampioen Bubali met 2-1 verslagen. Tegen kampioen Dakota werd weliswaar met 4-1 verloren, maar RCA moest het toen met vele invallers doen.

Franse senaat wijst wetsontwerp af

PARIJS. — Het 223 tegen 33 stemmen heeft de Franse senaat dinsdag in tweede lezing het wetsontwerp verworpen, dat de regering speciale bevoegdheden geeft op economisch en sociaal terrein. Verwacht wordt dat de nationale vergadering, die het laatste woord heeft, het ontwerp voor het eind van deze maand in laatste lezing zal goedkeuren.

Miss Amstel

ORANJESTAD. — In de miss Aruba verkiezing, die morgenavond in het De Veer theater plaatsvindt, zal de 19-jarige charmante blondine mejuffrouw Ankie Bruin, niet zoals aanvankelijk werd bericht als miss ALM, maar als miss Amstel 1967 aan de verkiezing deelnemen. Mejuffrouw Bruin is een oud-leerlinge van het Maria College op Curaçao en thans werkzaam ten kantore van notaris mr C. W. J. Heufke. De miss-verkiezingen zullen haar niet veel moeilijkheden geven, daar ze al gewend is een kroon te dragen.

In 1966 werd mejuffrouw Bruin gekozen als jeugdkoningin van carnaval. Zij nam deel aan verschillende modeshows en als leerlinge van de balletschool van mevrouw Astrid Jong-Salazar nam zij deel aan een uitvoering voor het prinselijk paar. Ook op sportterrein is zij actief; als lid van Tivoliclub nam zij deel aan verschillende competities, zoals basket- en volleyball en kegelen.

Daarnaast staat ook tennis en de zwemsport in haar belangstelling. Haar toekomstdroom is, zoals bij vele jongedames, stewardess te worden, ofschoon ze het verpleegstersberoep ook wel leuk vindt, als het haar maar in contact met mensen brengt. Cupido houdt zij voorlopig nog op een afstand, ze wil volop van haar jeugd genieten. Misschien heeft zij morgenavond wanneer de miss Aruba verkiezing teneinde is, de kans om met veel mensen in de komende maanden in contact te komen.

Morgenavond verkiezing van Miss Aruba 1967

Winnares wacht druk programma

ORANJESTAD. — In het airconditioned De Veer-theater vindt morgenavond de verkiezing van miss Aruba 1967 plaats, waarvoor, zoals bekend, zich zeven kandidaten hebben aangemeld. De kandidaten zijn volop in training en leggen de laatste hand aan hun toiletten. Miss Curaçao 1967, mejuffrouw Imelda Thodé, komt morgenochtend met haar vader naar Aruba. Logies werd haar aangeboden door het Manchebobeach Hotel. Miss Curaçao 1966, mejuffrouw Nene Sanchez, is reeds enkele dagen op Aruba.

Het programma voor morgenavond omvat de medewerking van The Magnificent Five, Pearl Cromarty, Ivan Ramphar, Lou Pavlis, Trio Los Solitarios en de Arubaanse dans- en balletschool onder leiding van mevrouw Astrid Jong-Salazar. Voor het publiek zijn er verschillende deurprijzen beschikbaar. Als ceremoniemeester zal optreden de heer Ronnie Brete, welbekend van TeleAruba.

De instructies voor de jury zijn ook gereed, iedere kandidate zal worden beoordeeld op gelaatsschoonheid, schoonheid van gestalte, houding en intelligentie, waarbij ook de stem een woordje zal meespreken. Zoals bekend treden de kandidaten op in cocktailjurk, daarna in badpak en tot slot in avondjurk.

De nieuwe miss Aruba staat een druk programma te wachten. Op 30 juni zal zij op uitnodiging van de T.C.A. naar San Juan reizen om als eregaste aanwezig te zijn bij de verkiezing van miss Puerto Rico 1967. Dan op 14 juli naar New York en vervolgens naar Miami, waar op de 22e juli de finale plaats vindt van de miss Universe-verkiezing. Voor de finalisten in Miami staat onder andere nog een reis naar Brazilië op het programma. De kaartverkoop loopt hard, kaarten verkrijgbaar in de zaken van De Wit en bij de kandidaten.

Majerie Profeet in Nederland geslaagd

ORANJESTAD. — Landsontvanger Carlos Profeet ontving gisteren uit Rotterdam bericht, dat zijn dochter Majerie aan de Sint Luciaschool slaagde voor het Mulo examen-B.

POLITIERAPPORT

ORANJESTAD. — In een hotel ontstond een vechtpartij tussen twee bezoekers. Hierbij beet de ene man de andere in het gelaat. De politie maakte proces-verbaal op.

Op het Lago-terrein vond een bedrijfsongeval plaats, waarbij een 37-jarige pijpfitter, die op een installatie werkte, een spotlight tegen het hoofd kreeg. Hij droeg zijn veiligheidshelm niet. Met een wond aan het hoofd werd hij in het hospitaal opgenomen.

Een vrouw deed aangifte van mishandeling tegen haar echtgenoot; deze gaf haar een klap in het gezicht. Procesverbaal werd opgemaakt.

Voorts maakte de politie negen processenverbaal op en verleende driemaal assistentie.

Drukke koffiemorgen christenvrouwenbond

ORANJESTAD. — Voor de jaarlijkse koffiemorgen, die door de protestants christenvrouwenbond gistermorgen in de Eagleclub werd georganiseerd, bestond grote belangstelling. Onder de honderden dames, die een kopje koffie kwamen drinken, bevond zich de echtgenote van de gezaghebber, mevrouw Vera Henriquez-Croes.

Behalve koffie drinken hadden de dames alle kans om in de verschillende stands inkopen te doen. Er was voor een ieder wel wat bij. Dat er druk koffie gedronken en gekocht werd, bleek uit de opbrengst, die ongeveer vijftienhonderd gulden bedraagt. De verschillende prijzen waren: eerste prijs nr 24; twee prijs nr 50; groentenmand nr 15; onderzetters nr 41; costemic mand nr 27 en taart nr 11.

Kegelcompetitie

ORANJESTAD. — In de kegelcompetitie van de Caribe club speelden de teams van NSU en Carnation met 2-2 gelijk. Topscorers waren Donny Arends (NSU) met 192 en Donny Oduber (Carnation) met 173.

HET VERHAAL DAT SVETLANA NIET ZAL VERTELLEN (III)

SVETLANA

Stalin getart door met jood te trouwen

NEW YORK. — In haar verklaring bij de aanvang van haar persconferentie in New York weigerde Svetlana Alliluyeva enkele weken geleden om over haar familie te spreken. „Ik zou u willen vragen", zei ze tegen de verslaggevers, „om geen vragen te stellen over mijn ouders en mijn broers." Svetlana voegde er aan toe, dat ze in haar boek misschien op familie-aangelegenheden zou ingaan en iets zou vertellen over haar vader. Maar haar uitgevers hebben wel duidelijk gemaakt dat Svetlana niet in de politiek zal wroeten en niet de misdaden van Josef Stalin zal uitspellen, waarvan zij, als zijn vertrouwelinge en first lady van Rusland, geweten moet hebben.

Waarom?

Eén van de redenen is dat zij, indien zij vrijelijk zou spreken of schrijven, de eigen onschuldige en onpolitieke image zou vernietigen, die zij in de Verenigde Staten heeft geschapen met de kundige hulp met public relationsexperts van Madison Avenue, die daarvoor ongelooflijke bedragen ontvingen. (Voor hen is zij dus een publiciteitsjuweel.)

Ondanks vaders haat toch naar de Ver. Staten

JOSEF STALIN

door Fred Sparks

Svetlana's persconferentie werd uitgezonden door de televisie en was een topper. Als ze dat wilde, zou ze ongetwijfeld een rol kunnen krijgen naast Zsa Zsa Gabor in een van die bekoorlijke familie Doorsnee-programma's.

Svetlana zei ook tegen de verslaggevers: „Ik sloot mij aan bij de communistische partij, toen ik twintig jaar was en studeerde aan de universiteit van Moskou. Ik was het niet eens met vele dingen die mijn vader deed, maar ik respecteerde hem.... Ik ga (in mijn boek) niet prediken voor of tegen het communisme".

„Onze meer bezadigde buitenlandse vrienden hebben de neiging om sceptisch te zijn als Svetlana zoiets zegt. Een verbouwereerde Franse diplomaat zei het mij laatst in Washington als volgt: ‚Stelt u zich eens voor, dat Adolf Hitler een dochter had gehad en dat zij op een gegeven moment in Washington opdook en zei: „Ik sloot me aan bij de Nationaal Socialistische Partij, toen ik studeerde aan de universiteit van Berlijn.... Ik was het niet eens met veel dingen die mijn vader, Adolf Hitler, deed, maar ik respecteer hem.... Ik ga niet prediken voor of tegen het nazisme'. Zouden de Amerikanen dan net zo dwepen met Hitler's dochter als velen van hen thans doen met die van Stalin?"

● HAAR AFGOD

Waarschijnlijk is de voornaamste reden waarom Svetlana niet zal bijdragen tot het verder in een slecht daglicht stellen van Josef Stalin, dat ze van hem hield; hij was haar afgod. In Moskou vertelden velen, die Svetlana goed gekend hebben, aan uw correspondent dat Svetlana, ondanks drie echtgenoten en een nogal imponerend aantal vrijers, slechts één man aanbad: haar vader.

Voor het grootste gedeelte van Svetlana's leven speelde Stalin geheel en al de baas over haar. Een vriendin van Svetlana zei: „Als Josef Stalin met de vingers knipte, danste iedere Rus. En Svetlana is de meest Russische van alle Russen".

Maar als hij ouder werd, realiseerde Svetlana zich tenslotte, zou hij ineenstorten als hij haar niet had om op te steunen, gelijk een man met één been, die men zijn kruk ontneemt. En zij werd meer onafhankelijk. En tenslotte tartte ze hem; in het bijzonder deed ze dat met Grigory Mirozov, haar eerste echtgenoot, de vader van haar zoon Iosif (Josef).

● VITRAGE-LIEFDE

Tijdens de oorlog was Grigory luitenant bij de bereden wacht van het Kremlin, het neusje van de zalm. Hij kon de kaak van een man met één slag breken. Hij kon op vijftig yard een rat in het oog schieten. Hij had een nek als een boomstronk, doordringende blauwe ogen en prachtig kastanjebruin haar dat onder zijn uniformpet uitkrulde.

Dag aan dag, als de wacht te paard de vlag streek op de uitgestrekte binnenplaats van het Kremlin, sloeg Svetlana het gebeuren heimelijk gade van achter de Ierse vitrage van haar suite. Altijd waren haar ogen gevestigd op de mooie Grigory Mirozov. Het was geen eenvoudige kalverliefde van een zeventienjarige; ze verlangde naar hem, wilde hem bezitten.

● HAAR KANS

Maar zelfs de dochter van een dictator, zelfs de first lady van Rusland, kan niet zomaar een man oppikken, zoals een winkelende huisvrouw een meloen oppikt. Op een namiddag (zo vertelde een oude vriendin van Svetlana) zag ze hem alleen over de oude ophaalbrug de binnenplaats oprijden. Dat was haar kans. Als toevallig wandelde ze in zijn richting en zei: „Luitenant, u rijdt goed". Terwijl Stalin's dochter tegen hem sprak, zat luitenant Mirozov stram in de houding op zijn paard, zo stijf als een ruiterstandbeeld in het park en hij bedankte haar voor het compliment.

Ze vroeg: „Ik zou het ook graag kunnen; wilt u het mij leren?"

● AAN DE HAAK

In het begin was luitenant Mizorov de degelijke en formele ritmeester. Toen schudde een dienstmakker hem wakker met woorden, die zoveel betekenden als „Grigory, sukkel; je hebt haar aan de haak!" Nu zag luitenant Mizorov Svetlana niet langer uitsluitend als de dochter van zijn heer en meester; hij zag haar als vrouw. En wat hij zag, stond hem aan.

Spoedig waren er naast de langdurige paardrijlessen in de grote hellende wouden buiten Moskou de lange uren in de koffiehuizen van het Poesjkinplein. Ze ontdekten dat ze van dezelfde dingen hielden: Tsjekov, Tolstoi en, toen het winter werd, ritten in de troikaslede, dicht bijeen tegen de koude onder een grote plaid van berehuid.

● SVETLANA'S PIJPEN

Ze gingen naar vele particuliere feesten en terwijl Svetlana met de handen de maat klapte, danste de vlugge Grigory de „gopak" van de zigeuners, zijn benen beurtelings onder zich uitschoppend in een hurkzit en de armen voor de borst gekruist. („Een wilde dans", zei een Amerikaan toen hij voor de eerste maal de „gopak" zag dansen, „het is een kruising tussen Japans judo en de vruchtbaarheidsrites van de Amazone-indianen").

Tegen de lente was luitenant Mizorovs Svetlana Stalin's geliefde en de first lady van Rusland zelf stond in vuur en vlam. Grigory was eveneens aan de haak geslagen, maar zijn plezier in hun romance werd bedorven door angst, angst voor Josef Stalin. Want Grigory Mizorov had een geheim, een geheim dat hij slechts schoorvoetend met Svetlana had gedeeld en waarvan hij wist dat Stalin er niet verheugd over zou zijn. Als Stalin zijn geheim ontdekte, zou hij hem kunnen overplaatsen naar een van de zelfmoordbataljons aan het front, die bestonden uit mannen die de dictator en zijn gunstelingen niet welgevallig waren.

● „IK WIL TROUWEN"

Stalin ontdekte Grigory's geheim maar eer hij er iets aan kon doen, wandelde Svetlana zijn kantoor binnen en zei: „Ik wil trouwen..."

Verder kwam ze niet. Josef Stalin, met een gezicht zo rood als een rauwe biefstuk, greep een rapport van zijn bureau, zwaaide ermee en riep: „Ik weet het; je wilt met luitenant Mizorov trouwen.... maar dat zul je niet doen! Weet je wat hij is?"

„Het kan me niet schelen wat hij is. Ik houd van hem en...."

„Hij is een jood! Hoor je me? Een verdomde jood!"

„Kan me niet schelen! Ik trouw met Grigory Mizorov!"

En dat was dat. De dictator van Rusland gaf toe — misschien was het de eerste maal sedert de dood van Lenin dat hij zich had neergelegd bij de mening van een ander. Op hun trouwdag gaf hij het paar zijn zegen en klonk hij met hen met champagne van de Krim en zoete Armeense cognac.

● DIRECTE LIJN

Terwijl de tweede wereldoorlog vorderde, raakte Josef Stalin steeds meer in zichzelf gekeerd. Hij zag moordenaars achter elk gordijn en 's nachts zag hij kobolts. Hij telefoneerde veel met Svetlana (Hij had een directe lijn naar de suite welke zij samen met luitenant Mizorov in het Kremlin bewoonde) en vroeg haar een poosje bij hem te komen zitten.

Chroesjtsjev doelde op deze nerveuze inzinking van Stalin, toen hij zei: „Stalin was vol wantrouwen. Hij kon een man aankijken en zeggen: „Waarom zijn je ogen zo onrustig vandaag?' of „Waarom ben je vandaag zo beweeglijk en vermijd je het me in de ogen te zien?' "

Tenslotte besloot Stalin om met zijn dochter, schoonzoon en zijn nieuwe kleinzoon Iosif te verhuizen naar een landhuis op twee uur autorijden van het Rode Plein.

● LANDHUIS ORLOV

Het was een schitterende afgelegen plaats; het luxueuze landhuis werd gebouwd door graaf Orlov, een favoriet van Katharina de Grote. Svetlana richtte het huis van binnen opnieuw in, installeerde een kinderkamer en importeerde de laatste huishoudsnufjes uit het neutrale Zweden. Beria, Stalin's hoofd van de geheime politie, herarchitectureerde het exterieur en bouwde het gebied om tot een waar fort. Er werd een hoge ommuring opgetrokken met daarbovenop een geëlektrificeerd hek, dat een hoge tol aan nieuwsgierige katten opeiste. Een uitgezochte wacht van de potigste knapen die te vinden waren, onder aanvoering van luitenant Mizorov, visiteerde bezoekers van top tot teen. De Britse ambassadeur was nogal verstoord, toen hij op een dag Orlov opzocht en schildwachten zijn zitvlak en de pijpen van zijn broek betastten.

● NIEUW HAATOBJECT

Bij het ineenstorten van de nazi's, toen zijn doodsvijand Hitler in zijn Berlijnse bunker in vlammen opging, bracht Josef Stalin zijn haat van de Duitsers over op de Amerikanen. Terwijl Svetlana met Iosif speelde, kon Stalin uren achtereen de Amerikanen beschuldigen van ieder denkbaar kwaad in de wereld.

Het was in het landhuis Orlov dat Stalin — Svetlana trad bij die gelegenheid op als secretaresse — trots aankondigde dat de Amerikanen niet langer het monopolie van het atoomwapen bezaten; hij had de bom ook. Op die plaats maakte hij ook de plannen — terwijl Svetlana ze op de kaart tekende — voor de invasie van Zuid Korea, een inval, die Amerika veel jonge levens kostte.

In 1951 kwam Nikita Chroesjtsjev naar het landhuis Orlov en hij dronk een glas thee met Svetlana voor hij naar Stalin ging. Op dat moment werd er in Korea bitter gestreden en de Noordkoreanen hielden veel koppige Amerikaanse soldaten in een gemeen soort gevangenschap, omdat ze weigerden vragen te beantwoorden of zich te laten brainwashen.

„Er is maar één manier om gevangenen te ondervragen", kreet Stalin (zoals hij werd aangehaald door Chroesjtsjev), „Slaan! Slaan! Slaan!"

● „HUWELIJK"

Op de persconferentie in New York, zestien jaar later, vroeg men Svetlana Stalin: „Is het uw bedoeling u blijvend in Amerika te vestigen?.. Bent u van plan het Amerikaanse staatsburgerschap aan te vragen?"

De altijd gladde Svetlana antwoordde: „Ik geloof dat er vóór het huwelijk liefde moet zijn. Dus, als ik van dit land zal houden en als dit land van mij zal houden, dan kan het huwelijk worden gesloten. Maar ik kan het nu nog niet zeggen".

Die vraag moet voor Svetlana vele herinneringen hebben opgeroepen, herinneringen aan de grootse anti-Amerikaanse betogingen waarvan zij getuige is geweest is en waarvan zij heeft horen vertellen in het landhuis Orlov. Zeker moeten deze herinneringen dikwijls in Svetlana Stalin's bewustzijn zijn geprojecteerd — als een flashback in een filmjournaal — sinds ze asiel vond in Amerika, een land dat haar vader zo grondig verachtte.

IN DE VIERDE AFLEVERING: Zal Stalin erin slagen Svetlana te doen scheiden van de man die ze liefheeft?

NIKITA CHROESJTSJEV

Incorporatie duurtetoeslag thans nabij

WILLEMSTAD — De regering deelt in een nota aan de staten mede dat zij er naar streeft de verschillen in de rechtspositieregelingen van het personeel in overheidsdienst geleidelijk aan zoveel mogelijk op te heffen. Gezien de vele hieraan verbonden problemen en consequenties van verscheidene aard, vereist zulks een grondige voorbereiding, zodat een en ander niet op korte termijn realiseerbaar is.

Echter is reeds een aanvang gemaakt met de benoeming tot ambtenaar van een aantal arbeiders en werklieden. Voor een dergelijke benoeming werden en zullen in aanmerking worden gebracht zij die een taak verrichten waarvoor het bezit van een of meer diploma's of het hebben gevolgd van een opleiding vereist is.

De voorbereidingen met betrekking tot de incorporatie van de duurtetoeslag in de bezoldiging bevinden zich thans in een eindstadium. Verwacht mag worden dat de verschillende ontwerpen spoedig voor het nodige overleg aan de bestuurscolleges zullen kunnen worden toegezonden.

De drie Nederlandse deskundigen die door de Nederlandse regering ter beschikking zijn gesteld om te adviseren bij de opzet van een nieuw bezoldigingssysteem, hebben gedurende hun drie maandelijks verblijf in de Nederlandse Antillen eind vorig jaar het desbetreffende onderzoek niet kunnen voltooien. Van hun bevindingen gedurende bedoelde periode is rapport uitgebracht dat echter als een voorlopig rapport moet worden beschouwd, daar het aangevangen onderzoek nog dient te worden afgerond. Twee van bedoelde deskundigen verblijven te dien einde weer op de Antillen.

Naamsverandering Caltexmaatschappijen

ROTTERDAM. — De Caltex Petroleummaatschappij (Nederland) n.v. heet nu Chevron Petroleummaatschappij Nederland n.v. De naamsverandering is het gevolg van de onlangs bekend gemaakte beslissing van de twee Amerikaanse concerns die de Caltex-groep bestuurden om de dochtermaatschappijen in diverse Europese landen in eigen beheer te nemen. In Nederland zijn de dochtervennootschappen nu geheel opgenomen in de Chevron-groep. Ook de Caltex-laboratoria voeren nu de naam Chevron. Het handelsmerk Caltex blijft — zoals bekend — onveranderd.

BASEBALL IN AMERIKA

Red Sox en Cubs doen het goed

Favorieten falen in beide leagues

NEW YORK — Alleen de Chicago Cubs in de National League en de Boston Red Sox in de American League hebben totnogtoe voor een verrassing gezorgd in de Amerikaanse baseballcompetitie. De competitie is reeds bijna op de helft; 4 juli, de nationale feestdag in Amerika, wordt als het officiële begin van de tweede helft beschouwd. De Boston Red Sox en de Cubs hebben zich beide van het begin van het seizoen af een plaatsje veroverd in de tweede divisie en hebben het tot dan behouden. Zij worden nu zelfs als mogelijke kanshebbers op de titel gezien.

De Red Sox staan onder „managerschap" van Dick Williams en de Cubs worden door de veteraan Leo Durocher geleid. De ploegen die totnogtoe teleurgesteld hebben, zijn in de National League de San Francisco Giants, Pittsburgh Pirates en de Atlanta Braves en in de American League Baltimore Orioles en de Minnesota Twins. Deze clubs werden in de voorbeschouwingen voor het begin van het seizoen als favorieten afgeschilderd.

Het briljante spel van de Detroit Tigers en de Chicago White Sox in de American League en van de Cincinatti Redlegs en de St. Louis Cardinals in de National League was wel te verwachten. Dat hun succes zo groot zou zijn, echter niet. Bij de Pirates, een van de meest genoemde teams in de voorbeschouwingen, schijnen er moeilijkheden te zijn met de leiding. Verschillende spelers hebben geen vertrouwen meer in manager Harry Walker.

Uiterste best

Dit kwam ondermeer onlangs tot uitdrukking toen Roberto Clemente, een doorgaans weinig spraakzame en rustige man, de spelers bij elkaar riep en hun op het hart drukte meer hun best te doen. Clemente sloot de manager en coaches uit van deze bijeenkomst. Clemente zelf doet momenteel zijn uiterste best, hetgeen wel blijkt uit zijn gemiddelde aan slag van 380, waarmee hij aan kop staat bij de slagmannen in de National League. Maar andere potentieel goede spelers zoals Mateo Rojas Alou en Willie Stargel en enkele anderen spelen onder de maat.

Ook de Minnesota Twins hebben hun interne moeilijkheden gehad. Dit liep uit op de aanstelling van Carl Ermer als manager terwijl Sam Mele ontslagen werd door de eigenaars van de vereniging. Maar zoals dikwijls het geval is, lag de fout eigenlijk niet bij de manager.

Zowel Tony Oliva (200) als Bob Allison hebben povere prestaties geboekt aan slag terwijl het falen van de werpers, o.a. Jim Kaat, ook een der voornaamste redenen hiervan is.

Durocher

Het succes van de Chicago Cubs en de Boston Red Sox wordt in het eerste geval toegewezen aan het goede werk van Leo Durocher, en de spelers Billy Williams, Ron Santo, Ernie Banks en Adolfo Phillips. Durocher heeft de pitcherstaf geheel gereorganiseerd en de achtervanger Handley heeft zich in een korte tijd opgewerkt tot een der beste catchers in het Amerikaanse baseball.

Boston heeft een formidabel offensief dat wordt aangevoerd door Yastremszi, Petrocelli, Conigliaro, Scott en Foy. Zij schijnen veel geleerd te hebben van de lessen met het slaghout dat Ted Williams hun in de springtraining heeft gegeven.

De Cleveland Indians hebben evenals de Giants en de Braves hun fans teleurgesteld. De Giants bezitten momenteel, Marichal uitgezonderd, geen goede pitchers terwijl ook de slagmannen het blijkbaar lieten afweten. Willie Mays kan in zijn eentje niet alles doen. Gebrek aan pitchers en mankementen in zowel het offensief als de verdediging zijn de oorzaken van het falen van de Atlanta Braves.

Ook VS voor „open" tennistoernooien

NEW YORK. — De Amerikaanse tennisbond is niet langer tegen „open" tennis. De afgevaardigden, die Amerika tijdens het congres van de internationale federatie op 12 juli in Luxemburg zullen vertegenwoordigen, hebben de opdracht gekregen voor open tennis te stemmen.

Van de vier grote tennislanden steunen Australië en de Verenigde Staten thans het Britse voorstel om gedurende een proefperiode van twee jaar over te gaan tot het openstellen van amateurtoernooien voor professionals. Frankrijk zal zich in Luxemburg van stemming onthouden.

Nederlandse amateurs uit olympisch voetbal

ARNHEM. — Het Nederlandse amateurvoetbaleiftal is uitgeschakeld voor het olympisch toernooi. De ploeg verloor in Arnhem met 0—1 van Finland, door een doelpunt dat kort na rust werd gemaakt. De eerste ontmoeting tussen beide landen, drie weken geleden in Helsinki gespeeld, eindigde doelpuntloos.

AC Milaan winnaar Italiaanse voetbalbeker

ROME. — AC Milaan heeft de Italiaanse voetbalbeker veroverd door een moeizaam bevochten 1—0 overwinning op Padua, een club uit de derde klasse, die opzien baarde door in de halve finale Internazionale Milaan uit te schakelen. De Braziliaan Amarildo scoorde het enige doelpunt van deze wedstrijd in de 49e minuut.

Internationaal Voetbal in Caracas

CARACAS — Binnenkort wordt in Caracas een internationaal voetbaltoernooi gehouden waaraan verschillende wereldbekende verenigingen deelnemen. Onder andere hebben Atlético de Bilbao en Académica reeds bevestigd naar Venezuela te zullen komen voor dit evenement.

Deze clubs zijn momenteel respectievelijk in Spanje en Portugal in een bekerstrijd gewikkeld. Men wacht thans nog op antwoord van Celtic Glasgow, de Europese bekerwinnaar, terwijl alles in het werk wordt gesteld om ook de Italiaanse kampioen, Juventus, voor het toernooi warm te maken. De wedstrijden zullen eind juli of begin augustus worden gehouden.

Toernooi basketball

WILLEMSTAD — Het schema der wedstrijden voor het Julianatoernooi basketball waarmee op 23 juni een aanvang wordt gemaakt, ziet er als volgt uit: 23 juni: Suvek — Curacao Deportivo (B-klasse) om 19.15; Sithoc — Lightning (A-klasse) om 20.15; 26 juni: Janwé — Athene (B-klasse) om 19.15 en Huracan — Jong Curacao (A-klasse) om 20.15; 30 juni winnaar A — Rising Trotters (B-klasse) om 20.30; 3 juli: winnaar B — winnaar C (B-klasse) om 19.15 en om 20.15 winnaar A — winnaar B (A-klasse).

Alle wedstrijden worden op de baan te Mundo Nobo gehouden. Indien vijftien minuten na de aanvangstijd een club nog niet is gekomen dan verliest het bij default. Als beide clubs niet opkomen dan worden beide uit het toernooi gezet.

Recordpoging Clarke mislukt

TORONTO. — De Australische atleet Ron Clarke is er woensdag in Toronto tijdens internationale atletiekwedstrijden niet in geslaagd het wereldrecord op de drie mijl, dat met 12 min. 50,4 sec. op zijn naam staat, te verbeteren. Clarke won de race in 13.04,6 voor de Amerikaan van Arthur Nelson, die een tijd van 13.09,2 voor zich liet afdrukken.

De voornaamste resultaten van de overige wedstrijden waren:

Heren: één mijl: 1) Tim Danielson (V.S.) 4.01,4; 2) Dave Bailey (Canada) 4.02.1; 880 yards: 1) Bill Crothers (Canada) 1.47,2; 2) Alex McDonald (V.S.) 1.48,3; 440 yards: 1) Jim Burnett (V.S.) 46.3; 2) Bill Delvacchio (V.S.) 47,3; kogelstoten: 1) Steen (Canada) 18,55; 2) Pat O'Brien (V.S.) 18,34 meter.

Dames: tachtig meter horden: 1) Mamie Rollins (V.S.) 10,9,2; 2) Jenny Wingerson-Meldrum (Canada) 11,0; honderd yards: 1) en 2) Wyoma Tyus (V.S.) en Diana Wilson (V.S.) 10,7; 220 yards: 1) Giana Wilson (V.S.) 23.7; 2) Wyoma Tyus (V.S.) 24,3; 880 yards: 1) Adeline Mannie (V.S.) 2.05,4; 2) Charlotte Cooke (V.S.) 2.06,2.

Feijenoord biedt Z-Slaviër contract aan

ROTTERDAM. — Het Rotterdamse Feijenoord heeft de Zuidslavische speler Paya Samardjic voor het komende seizoen een contract aangeboden. De Zuidslaviër, die tijdens een onlangs gespeelde wedstrijd met de in Nederland spelende buitenlandse profs tegen Feijenoord een goede indruk achterliet, kwam het afgelopen seizoen voor FC Twente uit.

Aangezien een club niet meer dan twee buitenlandse spelers onder contract mag hebben, zal Harry Bild, wiens contract 30 juni ten einde loopt naar Zweden terugkeren. Hij zal daar voor de voetbalvereniging Oster I.F. gaan spelen.

Olympische kampioenen in binnenlanden van Australie

DARWIN — Er sluimeren ongekende atletische krachten in de binnenlanden van Australië. Een aborigine in Noord-Australië, een zekere Max, liep de 100 meter in 11 sec en de 200 meter in 23 sec. Een 13-jarig meisje, Teresita genaamd, legde de 100 meter af in 12.5 sec. Zij hadden geen enkele training gehad. Experts zijn van mening, dat er mogelijke olympische kampioenen in hen schuilen.

Prijs voor Mantle en Clemente

NEW YORK — De in het Amerikaanse baseball spelende Portorikein, Roberto Clemente, van de Pittsburgh Pirates en Mickey Mantel van de New York Yankees zijn dezer dagen aangewezen als de beste spelers in mei. Zij kregen hiervoor de Van Heusenprijs. De grote dag in mei voor Clemente was de vijftiende toen hij drie homeruns en een twobase hit sloeg voor een totaal van 7 RBI's tegen de Cincinatti Redlegs. Mantle sloeg acht homeruns in dertien wedstrijden waaronder zijn vijfhonderdste op veertien mei.

Russische pers: voetballers in Italië „levende koopwaar"

ROME — Het Russische blad Pravda publiceerde onlangs een artikel over het Italiaanse voetbal waarin wordt gezegd dat de voetballers „levende koopwaar" zijn in Italië.

Het blad schreef dat het falen van Internazionale Milaan een duidelijk bewijs is van de crisis waarin het Italiaanse voetbal verkeert. Het toont, volgens het blad, aan, dat enige verenigingen die verbonden zijn aan enkele industriemagnaten, de voetballersmarkt in Italië volkomen beheersen. Het blad besluit met de mededeling dat de publieke belangstelling voor deze sport in Italië met de dag achteruit gaat.

Groenman verliest en Okker wint

BRISTOL. — Trudy Groenman is in de derde ronde van het dames enkelspel bij de kampioenschappen van west-Engeland in Bristol door Ada Buding (Duitsland) uitgeschakeld. De Nederlandse kampioene verloor woensdag met 4—6, 9—7 en 1—6.

Tom Okker daarentegen bereikte de kwartfinales van het herenenkel. Hij versloeg de Australiër Terry Addison na een gelijkopgaande wedstrijd met 6—2, 3—6 en 6—3.

Oe Thant stond geen keus open in het Midden-Oosten

OE THANT, bewonderd en bewierookt toen hij een halfjaar geleden zwichtte voor de smeekbeden van Amerika, de Sovjet-Unie en ieder ander id van de VN om secretaris-generaal te blijven, is voor het eerst bij velen in ongenade gevallen. De reden is dat hij, voor Nassers ultimatum gesteld om UNEF (United Nations Emergency Force) van Egyptisch gebied te verwijderen, binnen een dag gevolg daaraan gaf, zonder zijn antwoord lang genoeg uit te stellen om de internationale diplomatie kans te geven een matigende invloed op Nasser uit te oefenen. Toen de spanning tussen Israël en Egypte het kookpunt bereikte en de oorlog uitbrak, werd Oe Thant de zondebok der openbare mening.

De Londense Spectator schreef: „Als er tussen Israël en de Arabieren opnieuw oorlog uitbreekt, zullen geschiedschrijvers het de 'Oe Thant-oorlog' kunnen noemen". C. L. Sulzberger, de bekende reiscorrespondent van de New York Times, verweet hem dat hij bij zijn bezoek aan Nasser zijn internationale prestige had gebruikt „met de objectiviteit van een versmade minnaar en de dynamiek van een uilskuiken." Zelfs in het secretariaat der VN hoorde ik stemmen die zijn buigen voor Nassers wensen toeschreven aan zijn sympathie voor het Afro-Aziatische blok.

Sommige diplomaten zochten achter zijn gedrag een Macchiavellistische list om de grote mogendheden te dwingen tot gemeenschappelijk overleg, dat misschien ook tot een oplossing voor Vietnam zou leiden. In het state department werd die speculatie belachelijk gemaakt; daar noemde men zijn toegeven „een monumentale stupiditeit".

Eigen graf.

Weinigen konden op dat ogenblik voorzien, dat Nasser bezig was zijn eigen graf te delven. Alleen James Reston van de New York Times schreef na de afkondiging van de blokkade der Golf van Akaba de profetische woorden: „Nasser heeft zijn hand hopeloos overspeeld. Hij is nu gedoemd dezelfde weg te gaan als Soekarno, Ben Bella en Nkroemah." Op dat ogenblik was de oorlog nog niet eens begonnen!

Oe Thant heeft de beschuldiging niet op zich laten zitten. Hij heeft zijn beleid verdedigd op grond van juridische en praktische overwegingen, die op het volgende neerkomen: Nasser had in 1956 toestemming gegeven om UNEF op Egyptisch gebied te stationeren en had het recht die toestemming in te trekken. Als Oe Thant geweigerd had, of zijn antwoord had uitgesteld, zou hij het leven in gevaar hebben gebracht van de contingenten der zeven landen die deel van UNEF uitmaakten (Brazilië, Canada, Zweden, Noorwegen, Denemarken, India en Joegoslavië). Egyptische troepen hadden zich op dat ogenblik reeds opgesteld tussen UNEF en de Israëlische grens.

door
Bernard Pearson

Bovendien wist Oe Thant, dat pogingen om Nasser tot andere gedachten te brengen, vruchteloos zouden zijn. In Cairo noemde men UNEF reeds „het bezettingsleger" en de vijandige houding jegens het corps zou gevaarlijke afmetingen aannemen, als het tegen de zin der regering bleef.

Het was een vredesmacht, niet bedoeld of toegerust voor oorlog. Het had slechts lichte wapenen voor zelfverdediging. Het was trouwens gevormd op grond van een besluit der Assemblee, niet van de Veiligheidsraad — die de primaire verantwoordelijkheid draagt voor militair optreden.

De bedoeling van de Assemblee was geweest dat UNEF zowel aan de Israëlische als de Egyptische zijde van de grens zou staan. Maar Israël weigerde in 1956 na de Suezcampagne, (toen het erin toestemde het Egyptische gebied te verlaten als voortaan een internationaal politiecorps de wacht aan de grens zou betrekken om infiltraties te verhinderen) UNEF op eigen gebied toe te laten, omdat dit een beperking van zijn soevereiniteit zou zijn. Het zou onlogisch zijn geweest, zo besluit Oe Thant, Egypte — dat tien jaar lang had medegewerkt — te straffen, omdat het UNEF tot heengaan dwong, waartoe het het volste recht had.

Maar dit is niet alles. Het volgende komt uit een onverdachte bron in Oe Thants naaste omgeving:

In de spannende uren die aan zijn beslissing voorafgingen, richtte Oe Thant in het geheim een dringend verzoek tot de regering van Israël om ditmaal toe te staan dat UNEF naar de Israëlische zijde van de grens zou worden overgeplaatst. Israël weigerde opnieuw. Uit een praktisch oogpunt gezien, is het — na de verpletterende nederlaag die het op het punt stond Nasser toe te brengen — psychologische en vooral strategisch begrijpelijk, dat het geen behoefte voelde aan dwarskijkers van de wereldorganisatie, die niet in staat was gebleken iets te ondernemen tegen de terroristische acties uit Syrië en Jordanië, die een jaar lang het leven der bevolking hadden vergald. Dit is het antwoord op de vraag die velen zich hebben gesteld, waarom het enige vredeskorps dat de VN bezat „op verzoek van één man" (zoals senator Dirksen grommend opmerkte) naar huis werd gestuurd.

Behalve de weigering van Israël was een andere overweging van Oe Thant, dat India en Joegoslavië het korps wensten te verlaten. Hij voorzag een botsing tussen Egypte en de overblijvende UNEF-contingenten, die tot bloedvergieten en een smadelijke vlucht van het vredeskorps zou leiden.

De tot dusver onbekende poging van Oe Thant om UNEF naar Israël te verplaatsen, zal velen die hem hebben verweten dat hij als een lafaard door de knieën ging voor Nassers sabelgekletter, een andere kijk op de zaak geven. Het is tekenend voor hem, dat hij zich bij de verdediging van zijn beleid ertoe bepaalde, zakelijk uiteen te zetten waarom hij voor Nassers ultimatum moest zwichten, zonder een beschuldigende vinger tegen Israël op te heffen. Zijn zwichten heeft waarschijnlijk het uitbreken van de oorlog verhaast, maar tevens Nassers politieke zelfmoord bespoedigd.

● *Voor het wereldkampioenschap van negen tot en met elf augustus in Salt Lake City zijn voor het Nederlandse team o.a. aangewezen Wim Ruska (rechts) en Eddy van der Pol (tweede van rechts). Links de heer W. Luiten, chef d'èquipe met naast hem Anton Geesink die is aangezocht als trainer.*

Van kippepoten en verdwenen sleutel

WILLEMSTAD — Twee blikjes juice en een pak kippepoten door een winkelbediende apart gezet; dat wil zeggen achter een gesloten toilet-deur; een sleutel van die deur, welke nergens te vinden was, maar uiteindelijk werd opgespoord in de mondi rond het huis van de winkelbediende, die per quincena 96 gulden verdiende; een huilbui voor de rechter en harde woorden van achter de groene tafel. Dat waren de feiten welke de terechtzitting gistermorgen bood.

De 28-jarige winkelbediende, bekende aanvankelijk het ten laste gelegde, maar toen de rechter wat dieper op de zaak inging, verliep alles ineens veel stroever. De juffrouw trachtte duidelijk te maken, dat de sleutel op de plaats lag, waar hij thuis hoorde, en dat zij niet had geweten dat er iemand naar zocht. Dat nam de rechter niet voetstoots aan. „Dat klopt natuurlijk niet", meende hij. „Dit zijn praatjes voor de vaak", vervolgde hij. „Als die sleutel op de normale plaats lag, dan had het toch geen zin de sleutel in de mondi te gooien?" vroeg hij izch af. „Ja, die collega had wel op een gegeven ogenblik naar de sleutel gevraagd, maar toen was het al te laat", verweerde beklaagde zich. „Ik heb de sleutel niet weggegooid". Dat vond de rechter kennelijk te bont. „Noemt u het weggooien van de sleutel in de mondi dan soms de sleutel opbergen" wilde hij weten. „Waarom hebt u het in 's hemels naam gedaan?", was de volgende vraag.

Kletspraatjes

„Ik had honger", was het antwoord. „U wilt toch niet zeggen met bijna tweehonderd gulden in de maand, dat u honger lijdt. En dat u daarom juice wegneemt?", aldus de rechter. „Ja, maar ik moest voor mijn moeder en tante zorgen, bij wie ik woon", verdedigde de bediende zich. De rechter wist het wel. „U wilde natuurlijk eens iets anders eten dan foenchi alleen, daarom moesten er kippepoten bij", opperde hij. „Het zal wel geen rozengeur geweest zijn bij u thuis", voegde hij er aan toe. „Maar hoe denkt u dat andere gezinnen met eenzelfde inkomen dan moeten leven?", informeerde de rechter. „U was dan nog met drie vrouwen bij elkaar en dat is goedkoper dan wanneer drie mannen samenwonen", gaf de rechter als zijn mening. „U ziet er ander niet uit of u van de honger elk ogenblik kan omkomen". Hij kwam uiteindelijk tot de conclusie: „Er deugt niets van uw gehele verhaal. Het zijn gewoon kletspraatjes". Toen kwamen de tranen.

„Ontdaan van alle franje, ontdaan ook van alle tranen", zo ving de officier zijn requisitoir aan, „komt het er hier op neer, dat mej. W. op een gegeven ogenblik twee blikjes juice en een pak kippepoten heeft achtergehouden met de bedoeling die mee te nemen. De diefstal is volkomen'. Zij kan de traantjes rijkelijk laten vloeien en dan komen er een hele hoop leugens. Ik heb echter niet het idee, dat zij het erg vindt en daarom vraag ik twee weken voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en vijftig gulden boete of tien dagen hechtenis." Dat was het requisitoir.

Spiegel der moraal

„Hebt u nog iets te zeggen?", vroeg de rechter. „Ik zal het nooit meer doen", verklaarde beklaagde. „Dat is u aan te raden ook", was de droge repliek. „U moet u zelf maar eens bekijken in de spiegel der moraal. Liegen valt u te gemakkelijk. Maar we willen u wel helpen". Dat moest blijken uit het vonnis: twee weken voorwaardelijk en een geldboete van vijfentwintig gulden of vijf dagen. Huilend ging de beklaagde weg. „Ik zou maar eens wat anders gaan doen", klonk het haar achterna van de groene tafel. Sinds februari namelijk was beklaagde zonder werk.

IN AMERIKA

Voetballen ontaardt in vechten

DETROIT — Spelers en toeschouwers zijn tijdens een wedstrijd tussen Glentoran (Nd-Ierland) en Bangu (Brazilië) in het toernooi om het Amerikaanse voetbalkampioenschap op de vuist gegaan. Toen de orde eindelijk hersteld was liet de arbiter de spelers naar de kleedkamers inrukken.

De moeilijkheden begonnen toen Glentoran na bijna een half uur spelen in de tweede helft een vrije schop toegewezen kreeg. De spelers waren het met de beslissing van de scheidsrechter geenszins eens en zetten hun mening met hun vuisten kracht bij. Tenminste 30 toeschouwers renden het veld op en mengden zich in het gevecht. Op het moment dat de orde verstoord werd leidde Bangu met 2-0. De Braziliaanse club vertegenwoordigt Houston en Glentoran verdedigt de kleuren van Detroit.

De uitslagen van de overige wedstrijden luiden: Chicago: Cagliari (Chicago) — Shamrock Rovers (Boston) 5-0 (4-0); Dallas: Dundee (Dallas) — Hibernians Edinburgh (Toronto) 2-2 (1-2); Los Angeles: Wolverhampton Wanderers (Los Angeles) — Sunderland (Vancouver) 5-1 (1-1).

De uitslagen van de National Professional Soccer League luiden: New York: New York Generals — St Louis Stars 1-2; Baltimore: Baltimore Babes — Pittsburgh Phantoms 4-1; Atlanta: Atlanta Chiefs — Philadelphia Spartans 3-0.

Zes maanden voor marihuana-bezit

Van onbekende in Campo gekregen

WILLEMSTAD — Conform de eis van de officier van justitie werd gistermorgen de 38-jarige E.K. veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf, waarvan vier maanden voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar. Hem was overtreding van de opium-verordering ten laste gelegd. In Campo Alegre zou beklaagde de hennep hebben gekregen van een Engelse zeeman, die door de officier Arie met de Blauwe Baard werd genoemd. K. zei, dat hij toen er geen idee van had wat hij van die zeeman kreeg. Noch de rechter, noch de officier kwamen daarvan onder de indruk.

K. had de opium-verordening ondermeer overtreden doordat hij acht marihuana-sigaretten had gegeven aan een zekere D. Beklaagde bekende dat hij de sigaretten in zijn bezit had gehad, maar wees met verontwaardiging de gedachte van de hand, dat hij er geld van had willen maken. Hij had de sigaretten van die inbekende zeeman gekregen, toen zij in Campo aan het drinken waren. Volgens zijn verklaring was hij toen wat dronken geweest. Pas de volgende dag had hij in het pakje gekeken, dat hij van de zeeman had gekregen. De rechter geloofde niet veel van die dronkenschap. „Als je dronken was geweest, had je het pakje niet in je zak gestopt, maar was het op de grond gevallen", meende hij. Deze maakte er verder niet veel woorden aan vuil, evenmin als de officier.

Straffere maatregelen

In zijn requisitoir wees de officier er op, dat het de laatste tijd steeds meer voorkomt, dat er in marihuana verhandeld wordt. Campo speelt daarin een belangrijke rol. Vooral de jeugd van Curacao moet tegen deze zaken beschermd worden. Hij noemde K. de leverantier van D., die de sigaretten aan de man moest brengen. Ook al zou K. pas de volgende dag gemerkt hebben wat hij van Arie met de Blauwe Baard had gekregen, dan nog was hij in overtreding geweest, want hij had de hennep niet weggegooid en evenmin aan de recherche afgegeven. Omdat het euvel zich steeds meer verbreidt, moeten er naar zijn mening straffere maatregelen worden genomen. Op deze gronden kwam hij tot bovengenoemde eis.

Op de vraag van de rechter hoe het nu precies zat met die handel in marihuana antwoordde K., die zeeman van beroep was, dat hij toen het gebeurde, pas op Curacao was. „U bracht door uw optreden andere mensen met de justitie in aanraking", waarschuwde de rechter. Omdat bleek dat verdachte niets meer losliet dan hij kwijt wilde zijn, veroordeelde de rechter hem conform de eis. Vier weken geleden werden twee andere beklaagden in deze affaire veroordeeld tot respectievelijk zes maanden en zes weken gevangenisstraf.

Benefietwedstrijd voor bewusteloze Miguel Martinez

MADRID — Woensdag is in Madrid een benefietwedstrijd gespeeld voor Miguel Martinez, speler van Atlético Madrid, die zich al drie jaar in een coma bevindt. Veertigduizend toeschouwers woonden de wedstrijd bij tussen Atletico en een Spaanse selectieelftal, die door de geselecteerden met 2-0 werd gewonnen.

De artsen hebben de hoop al lang opgegeven, dat Martinez ooit het bewustzijn zal herwinnen, maar zijn vrouw weigert zich te schikken in het onvermijdelijke en waakt voortdurend aan zijn bed. Niet alleen de toeschouwers hebben hun materiële bijdrage geleverd voor het gezin van Martinez, maar duizenden Spanjaarden, die de wedstrijd niet bijwoonde, kochten fictieve entreekaarten.

TEL AVIV. — Drie burgers zijn om het leven gekomen toen een jeep maandagavond in de strook van Gaza op een mijn reed, zo is door een woordvoerder van het Israëlische leger meegedeeld.

Caribiade geopend

WASSENAAR/WILLEMSTAD — Zaterdag jongstleden is door de burgemeester van Wassenaar, mr W. J. Geertsema, de Caribiade 1967 geopend, welke ter gelegenheid van het 12½ bestaan van het koninkrijksstatuut door de uit Antillianen bestaande vereniging Cadena Antilliana wordt gehouden. Het feest duurt tot en met 18 juni.

Op een groot terrein zijn een groot aantal tenten opgezet waarin een tentoonstelling wordt gehouden over de Nederlandse Antillen en Suriname. Op het programma staan voorts dansfeesten, muziekuitvoeringen en sport. Ook bestaat er gelegenheid met de Antilliaanse culinaire kunst kennis te maken en dranken te proeven die uit de Antillen komen.

Bij de officiële opening waren aanwezig de minister drs J. A. Bakker van verkeer en waterstaat en de plaatsvervangend gevolmachtigd minister van de Antillen, mr P. L. de Haseth. De heer Geertsema hield een korte toespraak waarin hij de landdag welke het vorige jaar door de Antilliaanse vereniging was georganiseerd ter herinnering bracht en sprak de wens uit dat de Caribiade succesvol zal zijn en aan zijn doel zal beantwoorden: een ontmoetingsplaats te zijn voor alle Antillianen en Surinamers in Nederland en een gelegenheid voor de Nederlanders om eens wat meer te weten te komen van de rijksdelen overzee, zo zei hij. De burgemeester besloot: „Niet alleen de Nederlandse regering, maar ook het Nederlandse volk heeft een taak ten opzichte van de Antillen en Suriname".

Nadat mr De Haseth enkele woorden gesproken had, bedankte de voorzitter van de Cadena Antilliana allen die op enigerlei wijze hun medewerking hadden verleend aan de totstandkoming van de Caribiade.

Sarita 27 jaar geleden tot zinken gebracht

ORANJESTAD. — Voor de heer Jose Maria Pers (53) werkzaam als chauffeur bij de douane op Aruba, was het gisteren 27 jaar geleden, dat hij zich aan boord van de olietanker Sarita bevond, die na vertrek van Cabo Verde werd getorpedeerd door de Duitsers.

Het gebeurde op zondagmorgen tien uur, twee uur nadat de tanker uit Cabo Verde vertrokken was. Aan boord bevonden zich 29 bemanningsleden, waaronder Abraham Franken, Rafael Kelly, enige Bovenwinders en Noren. Zij slaagden erin slechts een van de drie reddingboten te strijken, waarbij de commandant van de onderzeeër hun alle kans gaf te verdwijnen, nadien werd de tanker door de onderzeeër beschoten, vijfentwintig schoten waren nodig om de tanker tot zinken te brengen.

Daarna werden de kapitein en bemanningsleden van de gezonken tanker door de Duitsers verhoord. Nadien lieten de Duitsers de opvarenden vertrekken en gaven hun nog proviand mee, waarbij de commandant van de onderzeeër verontschuldigend opmerkte, dat hij niet anders kon handelen, daar dit zijn werk is. De heer Pers kon nog steeds lang over deze ervaringen vertellen. Vier lange dagen en nachten bleven zij in de reddingboot rondvaren, totdat op 18 juni het vrachtschip Dumstand, dat op weg naar Brazilië was hen opmerkte en oppikte. Hij zette hen af te Pernambuco, waar zij twintig dagen bleven om daarna terug te keren naar Aruba.

Autobotsing bij inhaalmanoeuvre

SAN NICOLAS. — Omstreeks half twee vond gistermiddag een verkeersongeval plaats op de splitsing Pastoor Hendrikstraat en Torenstraat te San Nicolas. De bestuurder van een personenwagen haalde op de splitsing een vuilnistruck in toen deze links wilde afslaan. Schade ƒ 1050.

STROOMONDERBREKING
Vele werkzaamheden kunnen wij voor U uitvoeren zonder U te storen, doch ditmaal moeten wij de stroomvoorziening vanaf 6.00 tot 8.00 uur v.m. onderbreken op vrijdag 16 juni 1967 op gedeeltelijk Wilhelminaplein, Pietermaaiplein, Pietermaaiweg vanaf Wilhelminaplein tot bioscoop Roxy.

